

#552

23 - 29
DE MAIG
2019

TimeOut

BARCELONA

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

AVÍS

AQUESTA REVISTA CONTÉ
9 PLATS PICANTS I
DELICIOSOS QUE US FARAN
GAUDIR COM DIMONIS!

LA PARTIDA D'ESCACS

Stefan Zweig

Versió d'**Iván Morales**
a partir de la dramatúrgia
d'**Anna Maria Ricart**

Direcció
Iván Morales

Jordi Bosch

Del 18 de maig al 16 de juny

teatreroomea
direcció: josep maria pou

GRUP FOCUS

★
ESTRELLA
DAMM

Patrocinadors

 el Periódico

 smeg

 Juve & Camps

Institucions

 Ajuntament de Barcelona

 **Consell de Catalunya
Departament de Cultura**

Col·labora

 IR3SC

entrades
teatreroomea.cat

grups
promentrada.com

Sumari

Del 23 al 29 de maig de 2019

Hidrogenesse Música, pàg. 35

Barcelona Surf Festival Coses per fer, pàg. 22

Ariadna Gil Teatre, pàg. 31

Plat Únic Menjar, pàg. 40

Reportatges

16. Dracarys!

Erica Aspas i Manuel Pérez ens recomanen els plats picants més saborosos de Barcelona: nou especialitats de diferents racons del món perquè traguem el foc que portem a dins.

20. Acords per a un capvespre

L'actor Ethan Hawke es posa ara rere la càmera per dirigir *Blaze*, un emotiu *biopic* sobre un cantant de folk. Josep Lambies l'entrevista.

Seccions

- 06. Ara i aquí
- 22. Coses per fer
- 28. Cinema
- 31. Teatre i Dansa
- 35. Música i Nit
- 38. LGBTI
- 39. Art
- 40. Menjar i Beure
- 44. Tendències
- 46. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

f facebook.com/timeoutbcn

t @timeoutbcn

i @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per María José Gómez

Sobre Mèxic i verges Aquest número té regust mexicà. Recomanem un restaurant del país asteca al reportatge més picant (pàg. 17); en parlen els Hidrogenesse (pàg. 35), que s'hi van inspirar per a les seves *Joterías bobas*; i li dediquem la secció de Viatges (pàg. 46), on destaquem els millors llocs per menjar-hi a quatre barris. I les verges? Busqueu-les a una festa (pàg. 38) i a un petit pati, damunt d'una font (pàg. 43).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Triada de què escriuen Tina Vallès,
Maria Cabrera, Sebastià Portell i
Gonzalo Torné a @TimeOutBCN

Gelida

Un relat de Tina Vallès

TENIM EL SENYOR Palomar dret en un xamfrà de l'Eixample, sota un tendal gris, en dejà a primera hora del matí d'un dia feiner. Un dia feiner ho és si tens feina, i el senyor Palomar en té una, avui: vol saber com és un dia que engega amb un esmorzar de forquilla. Per això el tenim dret davant del Gelida, a Urgell amb Diputació, intentant veure què hi ha dins d'aquest bar que diuen que serveix menjar casolà i que asseguruen que és un bar dels "de sempre". No espera ningú, només el moment de travessar aquella porta de vidre tapada amb unes cortines que protegeixen la intimitat dels clients.

Hi entra i l'enrenou de converses amb la boca plena l'enfronta al primer dilema: aquest xerroteig el fa sentir com a casa?, o amb la panxa buida tot aquest soroll el pot fer fugir corrents? S'esforça a seure i esperar, mig acluca els ulls per sentir menys totes les veus que parlen del que mengen, del que passa i del que pensen, caça paraules al vol i té la sensació que entre aquell guirigall de panxes i forquilles s'hi podrien decidir coses importants.

Una llista llarga de menges l'acaba de marejar, sort que a la taula del costat els acaben de dur uns plats que li han fet balbuçar "vull el mateix". Li han demanat si per beure voldrà una copa de vi de la casa i ha dit que sí amb un cop de cap mentre un torrent d'impaciència li ha regirat el ventre.

La seva vida ara és un compte enrere cap a una galta de porc al forn amb carxofes arrebossades. La copa de vi ja senyoreja la taula, però s'ha promès no tocar-la fins que no arribi el plat. Al paladar encara hi té el gust de la nit mal dormida per la inquietud de no saber com és un dia que engega amb el ventre ple de veritat abans de les nou del matí. S'arrossegà tot el sant dia fent una digestió inesperada? O tindrà un dels dies més resolutius de la seva vida? Demanar sense haver llegit la carta sencera ja l'ha fet començar a creure en el miracle. "De sempre" potser vol dir que sempre en surts bé, d'aquest bar.

Tindrà un dels dies més resolutius de la seva vida?

La galta i les carxofes li expliquen què és un esmorzar de forquilla al senyor Palomar. És una porta d'entrada al cel dels més afortunats. Ell se les escolta i les mastega, les assaoreix, deixa el plat i la copa nets i demana un cafè curt telepàticament, i el cafè arriba. I amb la tassa entre els dits decideix que "de sempre" vol dir que no oblidarà mai el gust de la carn tendra de porc i el de la flor de la carxofa ben enfarinada i

torrada, que per sempre aquells dos sabors aniran junts en la memòria del paladar, i que no hi haurà mai més cap dia com el d'avui, però que el recordarà... sempre.

El senyor Palomar surt del Gelida amb la panxa plena i el dia resolt, no li cal saber com serà el dia que ha començat amb un esmorzar de forquilla, el ventre li confirma, amb tota la rotunditat de qui se sent el centre de l'ésser, que el dia serà rodó, perquè la feina ja la té feta.

→ La setmana que ve... 'Miley Cyrus' per Gonzalo Torné

QUÈ FER SI VOLS...

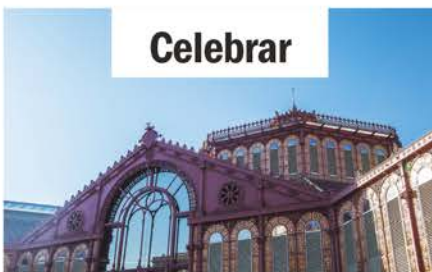
Tres coses que has de fer aquesta setmana

Cantar

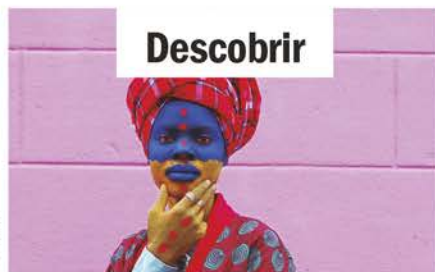
Després de girar amb David Byrne pel Regne Unit i els Estats Units, el dimarts 28 **Benjamin Clementine** farà un concert al Tívoli acompanyat de cinc intèrprets de corda en format íntim i acústic.

Celebrar

Ja fa un any de la remodelació del **mercat de Sant Antoni** i el dissabte 25 hi haurà tallers, actuacions musicals, vermut i correfocs d'11 a 19.30 h. Diumenge al matí, la festa continua.

Descobrir

Arriba la tercera edició del FICAB, el **Festival de Cinemes Africans de Barcelona**. El dissabte 25, Dia d'Àfrica, el Zumzeig projecta a la fresca la pel·lícula *Keteke*, tragicomèdia ghanesa dirigida per Peter Sedufia.

Damm 2019

COMLOT IPA

— MEDITERRANEAN
INDIA PALE ALE —

AMB LLÚPOL
DE PRADES

Complot en recomana el consum responsable 6,6º

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs
Olímpics i ja es fan sentir.
Recorda els seus noms

Yolanda Parra

Psicòloga i artista, 23 anys
@hygge.brand

Has creat Hygge Brand. Què és?

És la meua marca d'art, moda i sostenibilitat, sempre ho defineixo així perquè unifica els meus tres pilars. M'agrada fer productes de moda que siguin sostenibles, amb cotó 100% orgànic si pot ser, i que mostrin també l'art com jo el visc o jo l'expresso.

Només crees peces de moda?

No, pinto sobre diferents suports i faig làmines i llenços i, des de fa uns mesos, també faig samarretes, bosses... Això em permet lluitar contra les bosses de plàstic o la roba de grans marques produïda d'una forma que no és ètica. Vaig voler ajuntar valors propis amb la meua passió per l'art.

Quins motius plasmes?

M'agrada parlar de valors socials i de sostenibilitat i tinc dissenys sobre reciclar, sobre que no existeix un altre planeta en el qual poder viure i que l'hem de cuidar;

també vull parlar de valors com la inclusió i el respecte per a tothom, i introdueixo la bandera LGTBI i el símbol de la dona. I també m'agrada molt la natura i fer plantes, sempre des d'uns dissenys molt minimalistes.

Un pintor:

Dos! Van Gogh
i Dalí

Una marca:

Thinking Mu,
de roba i
complements

Fas col·leccions en sèrie?

No, mai. El que faig està molt relacionat amb l'*slow fashion*, que és fer els productes sota demanda. Tinc una sèrie de dissenys fets i cadascú tria el que vol. Ara n'estic preparant de nous. I també faig peces personalitzades, a partir dels gustos de cadascú, que són úniques i exclusives.

■ Begoña García Carteron

IRENE FERNÁNDEZ LOCALITZACIÓ: EXPAT CAFE

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no)
que hem sentit aquesta
setmana als carrers de
Barcelona

Tres noies a la porta
d'una farmàcia. Una
diu, entusiasmada:
-**Escolta, els potitos
són boníssims!**

Unes cambreres en
un restaurant d'hotel:
-**La chica nueva no
se aclara. ¡Te monta
cada picatoste!**

Al bar, una noia
pregunta:
-**La Lluna és una
estrella?**

La mateixa noia, al
mateix bar:
-**Vaig veure que ella
enviava una foto de
dues magdalenes
amb crema i
escrivia: 'Te l'has
pelat molt?'**

Dos venedors a una
llibreria del Gòtic:
-**Ja cal que
aprenquem anglès,
si hem de viure de
vendre llibres als
locals ho portem
clar.**

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

Si has nascut o vius a BCN, Sant Adrià de Besòs, Badalona, L'Hospitalet de Llobregat o Santa Coloma de Gramenet compra el teu abonament o entrada de dia amb descompte a La Virreina!

Més informació a www.primaverasound.es/entradas

PRIMAVERA SOUND

2019
BARCELONA

27 MAIG	DEERHUNTER/ KELLY KAPOWSKY/
28 MAIG	CATE LE BON/ HOMESHAKES/
	Primavera Pro: L8CHING/ LONKER SEE/ MEUKO! MEUKO!/ TEŠKNO/ WE WILL FAIL/
29 MAIG * CONCERTS GRATUÏTS	APPARAT dj set/ BEA PELEA/ BIG RED MACHINE*/ CLARA!/ COUCOU CHLOE/ CUCO*/ FUCKED UP/ HATCHIE*/ LINN DA QUEBRADA/ LOLINA/ MELENAS*/ MINA/ MOW*/
	Primavera Pro: AGOST/ CONTRA*/ EGOSEX*/ L8CHING*/ LORENA ÁLVAREZ*/ MALIHINI*/ MEUKO! MEUKO!*/ MUSELESS/ RETIRADA!/
30 MAIG	070 SHAKE/ ALICE PHOEBE LOU/ ALIMENT plays Television Personalities/ ANASTASIA KRISTENSEN live/ APPARAT live/ BAKAR/ BIG THIEF/ BRAT STAR/ BRIDGET ST. JOHN/ CARCASS/ CHANDRA/ CHARLI XCX/ CHRISTINE AND THE QUEENS/ CLAIRO/ THE COMET IS COMING/ COURTNEY BARNETT/ DÂM-FUNK/ DANNY BROWN/ DEMDIKE STARE/ DENIS SULTA/ DIRTY PROJECTORS/ DJRUM/ DREAM WIFE/ ELENA SETIÉN/ EMPRESS OF/ ERYKAH BADU/ FKA TWIGS/ FUTURE/ GANGSTA BOO/ GOA/ GUIDED BY VOICES/ IM/ INTERPOL/ JAPANESE/ JAYDA G/ JOB JOBSE/ JULIEN BAKER/ KRYSTAL KLEAR/ LAS ODIO/ MAC DEMARCO/ MAFALDA/ THE MANI-LAS/ MARIBOU STATE/ MARIE DAVIDSON/ MYKKI BLANCO/ MYRKUR/ NAS/ THE NECKS/ NINA KRAVIZ/ NITZER EBB/ OBJEKT/ OCTO OCTA b2b ERISS DREW/ ODINA/ PRINCESS NOKIA/ PYLON REENACTMENT SOCIETY/ r.e.a.l/ RICO NASTY/ SEVERED HEADS/ SHAKTI ALLIANCE (IVY, MODET, VIR)/ SHONEN KNIFE/ SIGRID/ SOCCER MOMMY/ SOPHIE/ STEPHEN MALKMUS & THE JACKS/ STIFF LITTLE FINGERS/ TERRY RILEY & GYAN RILEY/ TOMBERLIN/ UPSAMMY/ UZIELITO MIX/ VIVA BELGRADO plays At the Drive-In/ YAEJI/
	Primavera Pro: 5K HD/ A. SMYTH/ BELAU/ BIRTHH/ KOJAQUE/ LAOISE/ LONKER SEE/ MALIHINI/ MAYBERIAN SANSKÜLOTTS/ P POSTMAN feat. EMERGENCY TIARA, DARKO & MAHKENNA, DJ UNKNOWN/ TEŠKNO/ THUMPER/ WE WILL FAIL/ WYVERN LINGO/
31 MAIG	107 FAUNOS/ AGORIA live/ ALDOUS HARDING/ AMYL AND THE SNIFFERS/ ANTHONY NAPLES live/ BATU/ BEAK>/ BFLECHA/ BIRKINS feat. KEN STRINGFELLOW plays Ziggy Stardust/ BLISS SIGNAL/ CARLY RAE JEPSEN/ CHAI/ COURTESY/ CYBOTRON live/ DERBY MOTORETA'S BURRITO KACHIMBA/ DIRTY PROJECTORS/ DR. RUBINSTEIN/ ÉL MATO A UN POLICIA MOTORIZADO feat. Amaia, J y Manu Ferrón/ FLOHIO/ FUCKED UP/ GOTHBOICLIQUE/ HELENA HAUFF/ IGLOOGHOST/ ISA-BEL/ IVY QUEEN/ JANELLE MONÁE/ JAWBREAKER/ JOY ORBISON/ JULIA HOLTER/ JUNGLE/ JUST MUSTARD/ KATE TEMPEST/ KOKOSHCA plays Las Grecas/ KURT VILE & THE VIOLATORS/ LA GOONY CHONGA/ LA ZOWI/ LAUREL HALO dj set/ LIDIA DAMUNT/ LISABO/ LIZ PHAIR/ LOW/ LUCY DACUS/ MAD MIRAN/ MARÍA JOSÉ LLERGO/ MARK LUVA/ MIDORI TAKADA/ MILEY CYRUS/ MURA MASA/ OBJECT BLUE/ OBJEKT live/ OVERMONO live & dj/ PAVVLA/ PEGGY GOU/ PHOSKY/ PIROSHKA/ POND/ PUTOCHINOMARICÓN/ ROBYN/ ROSA PISTOLA/ ROZA TEREZI/ SNAIL MAIL/ SOMADAMANTINA/ SONS OF KEMET XL/ STEFFI/ STICKY M.A./ SUEDE/ SWERVEDRIVER/ TAME IMPALA/ TIM BURGESS dj set/ TONY TOUCH & FRIENDS/ WEDNESDAY CAMPANELLA/ XOLS/ YLIA/ YVES TUMOR full band/
	Primavera Pro: 5K HD/ BELAU/ BIRTHH/ BONISH/ BRONKO YOTTE/ EDSUN/ ELI ALMIC & DJ RC/ F5/ HÂN/ MAYBERIAN SANSKÜLOTTS/ NFX/ PHORO/ SISTEMAS INESTABLES/
1 JUNY	AÍSHA DEVI/ ALBANY/ ALONDRA BENTLEY/ AMA LOU/ AVALON EMERSON/ THE BEVIS FRONT/ BOY PABLO/ BUILT TO SPILL performs 'Keep It Like A Secret'/ BUSH TETRAS/ CARIÑO/ CATERINA BARBIERI/ CHANNEL TRES/ CUPCAKKE/ DANNY L HARLE live/ DAVID AUGUST/ DAYMÉ AROCENA/ DRAB MAJESTY/ ECRAN TOTAL/ EPSILOVE/ EVRIPIDIS AND HIS TRAGEDIES sings The Magnetic Fields/ FANTASTIC MAN b2b TORNADO WALLACE/ FOREST DRIVE WEST/ FRANK CARTER & THE RATTLESNAKES/ FRINDA DI LANCO/ HARU NEMURI/ HIEROGLYPHIC BEING/ HURRICANE G feat TONY TOUCH/ IAN ISIAH/ IZABEL/ J BALVIN/ JAMES BLAKE/ JARVIS COCKER introducing JARV IS.../ JASSS/ JPEGMAFIA/ JUNE OF 44/ KALI UCHIS/ KODIE SHANE/ LIZZO/ LOYLE CARNER/ DJ MARCELLE/ ANOTHER NICE MESS/ MARTYN/ ME AND THE BEES plays The Breeders/ THE MESSTHETICS/ MODESELEKTOR live/ MOZHGAN/ MUJERES plays Los Saicos/ MUSELESS/ THE MYSTERY OF THE BULGARIAN VOICES featuring LISA GERRARD/ NATHY PELUSO/ NENEH CHERRY/ NILÜFER YANYA/ NOSEDRIIP/ PEACH/ DJ PLAYERO/ PRIMAL SCREAM/ PUSHA T/ RETIRADA!/ RICHARD COLBURN dj set/ RICHIE HAWTIN CLOSE/ RÓISÍN MURPHY/ ROSALÍA/ DJ ROSARIO & SAMA YAX/ RRUCCULLA/ SHELLAC/ SLOWTHAI/ SOLANGE/ STEREO LAB/ DJ SUPERMARKT/ SUZANNE CIANI/ TIERRA WHACK/ TIM HECKER & KONOYO ENSEMBLE/ TIRZAH/ VERONICA VASICKA live/ VOISKI live/ YUNG BEEF dj set/
	Primavera Pro: BONISH/ DTSQ/ ELI ALMIC & DJ RC/ F5/ HÂN/ KIRARA/ L8CHING/ MR. PERFUMME/ PHORO/ P POSTMAN feat. EMERGENCY TIARA, DARKO & MAHKENNA, DJ UNKNOWN/ SISTEMAS INESTABLES/
2 JUNY * CONCERTS GRATUÏTS	AGOST/ ALEESHA*/ AMYL & THE SNIFFERS/ THE BETHS/ CHRISTINA ROSENVINGE*/ CUPCAKKE/ CUPIDO*/ DJ COCO/ EFRIM MANUEL MENUCK/ FILTHY FRIENDS*/ FLACA/ LIL MOSS*/ LNDFK/ MIYA FOLICK/
	Primavera Pro: DTSQ*/ KIRARA*/ TIN ROBOTS*/

Entrades a la venda: **EL PORTAL DEL PRIMAVERA** by REDTKT | **ticketmaster®**

ORGANITZA

PRIMAVERA
SOUND

PARTNERS ESTRATÉGICS

Heineken

SEPT

PULL&BEAR

PARTNERS

adidas

LOTUS

COL·LABORADORS

BEFEATER

BEZOWA

OCB

Coca-Cola

idealista

AMB EL SUPORT DE

ROCKDELUXE

Pitchfork

RADIO
PRIMAVERA
SOUND

DONEM SUPORT

SUSTAINABLE
DEVELOPMENT
GOALS

COL·LABORADORS INSTITUCIONALS

GOVERN DE CATALUNYA

GOVERN DE CASTILLA
LA MANCHA

CCCB

GOVERN DE BARCELONA

TRAM 150NYS

Maria Junyent
Reportatges

FIGHT!

Andreu Gomila
Teatre i dansa

Formar part d'una mesa electoral

(i la setmana que ve... El final de 'Joc de trons')

Sociologia democràtica

Entenc que cap obligació fa gràcia, sobretot si ve de l'Estat. Però menys gràcia em faria que les meses electorals les controlés un grup escollit per qui sap qui, o una colla de voluntaris perquè pensa malament i encertarà, sobretot si es tracta del poder. Trobo que l'atzar és el sistema més just per triar qui controlarà urnes i comptarà paperetes. Si ens afecta a totes, vigilem-ho entre totes. Tot i això, és un fet que cada vegada que algú diu que li ha tocat participar en una mesa electoral, hi ha mirades de compassió i algun copet a l'esquena. En canvi, jo hi veig tanta diversió! Per exemple: preguntar "segur?" a la gent un segon abans que deixin anar la papereta a l'urna, comprovar detectivescament que cap rata dona una papereta tancada a un avi, jugar als prejudicis (en silenci), estudiar amb atenció els moviments dels apoderats com a programes electorals fets carn... On hi veieu un segrest, jo hi veig una festa. [Nota al peu: mai m'ha tocat participar en una mesa.]

Per un sou miserable

Qui digui que formar part d'una mesa electoral és meravellós és perquè no hi ha estat mai. A servidor li va tocar una vegada en unes avorrides eleccions europees, a Palma, raó per la qual vaig decidir empadronar-me a Barcelona i perdre els sucosos descomptes de residents quan torno a casa. Perquè em van pagar 50 eures per dotze hores de feina i el bitllet d'avió em va costar el doble. El meu deure democràtic em va fer perdre diners! Per a més inri, en la següent contesa electoral (no recordo de què), em van enviar a fer de suplent, ja a Barcelona, però persort el titular es va presentar i no vaig haver de repetir una feina temporal a sou miserable, on no et donen ni un trist val per dinar, ni un petit entrepà, envoltat de veïns que no coneixes ni vols conèixer i de representants de partits que pensen que ets idiota. I constatar, durant el recompte, que la majoria dels votants del meu carrer enen més de dretes que Aznar. Quina llauna!

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Un museu de 'Joc de trons' com a Split

La vostra vida ha deixat de tenir sentit després de veure l'escabextxada final de *Joc de trons*? Trobeu a faltar els dies que a Barcelona es podia visitar l'expo sobre la sèrie? El rei ha mort, visca el rei. Per fer passar el mono medieval que patireu després de veure l'últim episodi, tenim la solució perfecta. Al centre de la ciutat croata de Split –on es van rodar fragments de la sèrie– s'ha inaugurat el primer museu sobre el gran èxit d'HBO, que compta amb 300 m² de contingut interactiu, vestuari, maquetes, escultures i, per descomptat, un tron de ferro per fer la selfie de rigor al crit de *Dracarys!* ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

MAREMAGNUM

SHOPPING CENTER

Sporty Weekends

25 | 26 DE MAIG / 1 | 2 DE JUNY

IOGA, DOGA (ioga amb gossos),
BALLET FITNESS, ZUMBA, HIIT + BODYCOMBAT...

Caps de setmana per respirar, inspirar i transpirar!

Col·labora:

Més informació a maremagnum.es

LET'S
PLAY

SÈRIES

State of the Union

10 EPISODIS DE 10 minuts cadascun. Sense compromís. Aquest és el lema d'una de les rares de l'any. En l'era del consum hiperbòlic de sèries, de tant en tant se n'agraeix una que no et demani fidelitat. Durant deu capítols coneixem la relació i la vida d'una parella a través de les seves converses a un bar just abans d'entrar a teràpia. Tot plegat magistralment narrat per dos mites: Nick Hornby al teclat i Stephen Frears a la batuta.

■ **Serielizados**
→ Disponible a HBO Espanya

Ben fet

La prova que menys és més a partir d'un punt de vista original, diàlegs àgils i unes actuacions molt naturals de Chris O'Dowd i Rosamund Pike. Una sèrie minimalista, que esquivi la pretensió amb molt d'enginy.

No cola

En alguns moments costa aguantar les parpelles despertades en una sèrie atípica: una sola localització, dos personatges principals i molt diàleg. Tan poc dinamisme pot provocar badalls. No apta per a impacients.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Firmamental

Aquest adjectiu que va encunyar Rubén Darío per parlar de quelcom relatiu al firmament, no és només un neologisme d'autor, sinó que porta en si mateix la signatura intel·lectual del geni nicaragüenc: la seva firma mental.

3 RAONS PER LLEGIR...

¿QUI ET PENSES QUE ETS?

Alice Munro

→ Trad. de Dolors Udina. Club Editor.
320 pàg. 19,90 €.

1.

Una novel·la

Avis per a navegants: aquest llibre de la premi Nobel no és de contes, sinó que es tracta d'una novel·la amb tots els ets i els uts. Un volum de traca que repassa la vida d'una dona pobra de Hanratty-Wingham (Canadà), on va néixer l'autora-, en el seu intent per no ser com la seva madrastra Flo.

2.

La Rose

Es tracta d'una història de portes endins, com totes les narracions de Munro, on la Rose és una mena d'antiheroïna que es casa amb un company d'estudis ric, hi té una filla i el deixa perquè no l'estima prou. A partir d'aquí, intentarà sobreviure com pot i haurà d'escoltar com altres dones li demanen si va a segons quina festa només a conèixer homes.

3.

Els anys 70

Munro va publicar la 'novel·la' el 1977 i descriu amb patetisme la lluita silenciosa de les dones corrents per deixar de ser objectes. La Rose no alça cap bandera, però es rebel·la contra el destí. I és capaç de mirar-se el món amb ironia, amb una gota de suor al front. ■ **Andreu Gomila**

BCNQUIZ!

Humoristes

Per Ricard Martín

Ara i aquí

Ah, l'humor català, aquella cosa tan imprecisa com fàcil de reconèixer. La ciutat en va plena, de genis en això de fer riure. Què en sabeu?

1. Joan Capri, el gran humorista de Barcelona, tenia un problema psicològic.

01. Un trastorn obsessivo-compulsiu: havia d'explicar cada acudit mil cops fins que veia que funcionava.

02. Era depressiu: li costava molt enfrontar-se a les situacions del dia a dia.

03. Era patològicament religiós: cada cop que feia alguna cosa resava abans.

2. Dones hilarants

OLL L L L

→ Humorista pujolista de nom de pila capicua.

T R A N S P E E

→ Alta com un Sant Pau, va morir a l'avió.

V I A R R O

→ Humorista brillant de darrera generació.

El seu humor sec, imprevisible i absurd et sacsejava rere la seva façana de camisa negra, ulleres fosques i cigarretes en cadena.

Era un gení amb l'aigua al coll (com el film que va fer). Va morir als 59, en una espiral de tabac, depressió i esoterisme.

IDENTI-KIT!

3. Cert o fals?

→ Toni Moog es diu així perquè feia de porter de seguretat a l'entrada del club Moog.

4. Quin humorista català va ser condemnat pels seus acudits?

01. Manuel Barragán, per obscenitat. El va demandar l'Associació de la Temprança de Terol, per allò que repetia sempre d'"una churrupaïta".

02. Mikimoto. Per un acudit en què es podia interpretar que la infanta Elena tenia un grau de discapacitat.

03. Pepe Rubianes.

→ **SOLUCIONS:** 1. 2. En els dies dolents es negava a anar al teatre, l'havia d'arrossegar la seva dona. El ho explicava a l'escenari, i la gent es descollonava. Això sí, era molt i molt religiós. 2. LLOLL Bertrán, recordeu la Vanessa del vídeo? 2. Mary **SANTPERE** va morir dolçament en un vol Barcelona-Madrid el 92. Va demanar un col·l, es va adornar i això va ser tot. Maria **ROMIRA**, si n'esteu farts de monòlegs heteropatriarcalistes sense samarreta, seguiu-la a @oyeshierman. 3. Cert. Moog, nadiu del Raval, va treballar al Moog, club d'electònica on va esmolat el seu verb ràpid i agressiu. 4. 3. El Suprem el va condemnar -després de la seva mort- per vulnerar l'honor de l'alcalde de Salamanca, arran d'unes declaracions pel trasllat dels papers. L'injuriat va retirar la demanda. **IDENTI-KIT: Eugenio.**

Si em perdo,
busqueu-me al...

Parc de la
Ciutadella

Carme Mingo
Service Coordinator

Passejant pots trobar-te amb la *Dama del paraigua*, el mamut, el *Desconsol* de Llimona, l'umbracle i el castell dels Tres Dragons. Si vols fer esport, pots jugar una partideta a les taules de ping-pong o apuntar-te a les classes que es fan en grup sobre la gespa. Els més menuts

gaudeixen al zoo i a les barquetes del llac, amb els ànecs. Un lloc especial per a mi, ja que sempre que hi vaig torno a la meua infantesa i recordo l'avi acompanyant-me als gronxadors i a veure les tortugues amb forats a la closca i l'avia esperant-nos pacient en un banc.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

FESTA

Portes obertes a la Fàbrica Lehmann

Una jornada per visitar la vintena d'espais creatius que conviuen a la Fàbrica. També hi haurà tallers, l'exposició de foto *Voces rebeldes* i el concert de Los Pacientes de Jerez.

→ Fàbrica Lehmann. M: Urgell. Ds. 25, d'11 a 20 h.

FESTA

Fira del Mar

L'Associació de Comerciants de la Vila Olímpica, Vilactiva, organitza la quarta edició de la Fira del Mar, amb activitats infantils –jocs, pintura, robòtica–, una mostra de comerç, alimentació i artesanía, activitats esportives, espectacles de dansa i música en directe. Per fer passar la gana teniu xocolatada, un bon vermut i paella popular!

→ Av. Icària. M: Ciutadella-Vila Olímpica. Ds. 25, 10 h.

ART

La plaça dibuixa

Les palmeres, els arcs, la font, els comerços... La plaça Reial és una obra d'art i espera a ser dibuixada!

→ Plaça Reial. M: Liceu. Ds. 25, 10 h.

MERCAT

L'Algodonera Market

Barrets, joies, bosses, roba i artesanía.

Això i molt més ho trobareu en aquest mercat dedicat al tèxtil a la terrassa de l'hotel Cotton House.

→ Cotton House. M: Passeig de Gràcia. Ds. 25, de 12 a 19.30 h.

MÚSICA

Primavera Sound

Jornada gratuïta amb Big Red Machine, el projecte de Justin Vernon (Bon Iver) i Aaron Dessner (The National), Cuco, Melenas, Hatchie i Mow.

→ Fòrum. M: El Maresme-Fòrum. Dc. 29, 17 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut
BARCELONA

Portada:
IRISNEGRO
Plaça Reial. 1.8. 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duño | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafael Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Àngelo Benetti, Marina Quer, Anna Katafuchi, Mercè Lluberà | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripcions | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

pyd

MARKET EMOCIONS

L'estiu comença aquí

31 de maig 1 i 2 de juny

**Moda • Complements • Concerts •
Gastronomia • Activitats infantils**

 Plaça de Can Nolla, 2, VILASSAR DE DALT

Organitza:

EMOCIONS
SORLI

Col·labora:

Dracarys!

Viatgem pels fogons més calents de tot el món sense sortir de Barcelona per tastar nou especialitats picants i extremadament delicioses que ens posen *on fire*

Per **Erica Aspas i Manuel Pérez** Fotografia **Scott Chasserot**

TIRES DE POLLASTRE SOBRE ARRÒS

Spice BCN

Sud-àfrica és una barreja de cultures i això es reflecteix a la seva cuina. La de l'Spice BCN és encara més especial perquè les receptes són de la mare d'en Naim, el propietari junt amb la seva dona Linn, i l'ingredient estrella és una salsa tan secreta com la fórmula de la Coca-Cola. El plat més famós són unes tendres tires de pollastre sobre un arròs saborós cobertes per aquesta salsa misteriosa i extremadament deliciosa i que podeu graduar de picant. Tenen opcions vegetarianes!

→ Paral·lel, 184. M: Espanya. T. 93 659 88 42.
9,90 €.

Harry's Burning

Patates braves

Aquesta ruleta russa de les braves va sorgir d'una col·laboració amb Bravas Barcelona i ara arrela a la carta del Harry's Burning. És una safata amb patatetes monalisa cruixents per fora i tendres per dins col·locades en filera, com llaminadures, cobertes pervuit salses casolanes de tot el món, de menys a més picant en l'escala Scoville: *jalapeño*, *peperoncino*, *ají amarillo*, *xili habanero*, *naga morich*, *bhut jolokia*, *moruga scorpion* i *carolina reaper*.

Demaneu iogurt si us moriu!

Voleu més canya? Teniu més picant a les *burgers* –de *black angus*– i a les aletes de pollastre.

→ Diagonal, 353. M: Verdaguer.

T. 93 541 53 90. 6 €.

El Gallo de Oro

Tonyina amb tres xilis

La periodista gastronòmica –i mexicana– Ana Luisa Islas ens va donar la pista d'aquest restaurant que trenca amb el mite que tot el menjar mexicà pica. Els xilis formen part d'uns quants plats però els notareu subtilment, per saciar les ànsies de picant ja teniu tres salses a banda –alerta amb la de xili de *árbol* i xili *serrano*. Res de *tex mex*, viatjareu per tot el país a través de plats típics de Oaxaca, Yucatán i el Pacífic i molt ben cuinats. Comenceu amb una *Michelada* –picanteta i deliciosa– i demaneu la tonyina amb tres xilis –estil *tataki*– per entendre, i respectar, aquests pebrots ancestrals.

→ Nàpols, 266. M: Sagrada Família.

T. 93 807 26 75. 14,50 €.

Zeeshan Kebabish

Karahi

Com ha passat amb la xinesa, la cuina indopakistanesa corre el risc d'estandarditzar-se adaptada al pusil·lànim paladar occidental. No és el cas d'aquest restaurant del Raval que destaca per mantenir-se fidel a l'ancestral costum d'abrasar la llengua. Ho podreu regular amb el cambrer però, si sou valents, demaneu el guisat *karahi* amb pollastre o xai, picant nivell "com al Pakistan", i acolliu aquesta delícia feta de bitxo verd, crema d'all, gingebre i una bomba d'espècies. Tingueu a mà pa o arròs per rebaixar.

→ Marquès de Barberà, 26. M: Liceu.

T. 93 441 90 10. 9 €.

CALDO PICANT SICHUAN

L'Olla de Sichuan

Entre les quasi infinites varietats de cuina tradicional xinesa, la de Sichuan és cèlebre a tot el món per la coentor que desperta en les papil·les gustatives. El seu secret rau en un pebre característic de la regió, que juntament amb els xilis dona forma a gran varietat de diabòliques salses. Transformat en sopa i escalfat sobre la taula a l'estil *huoguo* –hot pot– es converteix en un autèntic ritual de l'Avern. Trieu els ingredients crus, bulliu-los-hi al moment i gaudiu com dimonis.

→ Aragó, 22. M: Universitat. T. 93 503 18 88.

21 € en bufet lliure.

Betawi

Ànec amb salsa de bitxo

Somnieu amb una gastronomia que barregi el millor de l'Índia, Orient i el Pacífic? Obriu els ulls i prepareu la llengua. El Betawi és el local pioner de la cuina indonèsia a Barcelona. En travessar la porta descobrirem follies com el *sambal*, salsa de xilis que entra a la boca com un ferro roent. Vermell, groc, casolà... el ventall de curris picants de la carta us farà suar de valent. I per caure en el pecat definitiu, deixeu-vos seduir per l'ànec cuinat en salsa de bitxo, gingebre i verdures cruixents que us obrirà les portes del mateix infern.

→ Montsió, 6. M: Urquinaona.

T. 93 412 62 64. 14 €.

Eat Caribbean

'Jerk chicken'

Fa més de 300 anys que al Carib cuinen el *jerk chicken* –amb variacions a cada illa– i a Barcelona el prepara en Lester amb una barreja de set espècies, el deixa marinant un parell de dies i després el cuina a la brasa. El resultat és una carn saborosa, força picant però que es gaudeix, acompanyada per una amanida, arròs amb fesols per equilibrar el picant i plàtan fregit dolç que es desfà. La carta es va renovant per oferir receptes d'altres illes però el *jerk chicken* no es mou "o tindriem problemes", diu en Lester. El reggae us guiarà.

→ Montserrat, 4. M: Drassanes.

T. 698 357 582. 14 €.

Picants Curtidillo

Mandonguilles guisades

Que la seva terrassa privilegiada no us enganyi, seure-hi acaba en coïssor bucal. Entrem a un local especialitzat en picant adreçat als amants de les emocions fortes. Tot comença amb un test d'aperitiu amb tres salses, l'última feta amb *carolina reaper*, l'encreuament de xilis que té el rècord del vegetal més picant del món. Si supereu la prova, podeu demanar ben picants les mandonguilles guisades amb espècies i bolets de temporada. I per rebaixar-ho tot, tasteu la premiada galta de vedella, curri i coco: el calmant que la boca demana.

→ Pl. de la Concòrdia, 11. M: Les Corts.
T. 677 453 816. 10 €.

Taitu

Piat de tres ingredients

Cal que ens guardeu el secret: la cuina etíop és de les més completes, variades i saboroses del planeta. A Barcelona el lloc més fidel a les essències és el Taitu, que manté la rabiosa força dels seus picants *wats* (guisats). Sobre una base d'injera, una mena de crepsuau i esponjosa, us hi serviran diferents preparats, de carn o vegetals. Si us va la marxa, demaneu *sega* (vedella, ceba confitada i espècies) i *imisir* (llenties picants en la salsa *berbere* característica del país). Per llepar-se els dits, literalment, perquè hi menjareu amb les mans.

→ Nou de la Rambla, 149. M: Paral·lel.
T. 618 574 244. 13,50 €.

Gourtxa!

És quan l'amfitrió agafa amb les mans el millor mos i el fica directe a la boca del convidat

CAPSAÏCINA PER ENDUR

De menys a més picant!

SALSA BASTARDA

Aquesta salsa que feien els mariners del Cantàbric va estar oblidada durant més d'un segle, però ja ha tornat per despertar els nostres plats. Està feta amb caïena seca, vinagre de poma, pebrot verd, sal, pebre i comí.

→ salsabastarda.com

SALSA DE XIPOTLE

Salsas Sierra Nevada, de Granada, venen a la seva web xilis frescos i també les sales més picants d'Europa, segons diuen. Comenceu l'aventura, per exemple, amb la salsa de xipotle, i aneu augmentant el picant.

→ salsasierranevada.com

KUTBILIK EXXXTRA HOT HABANERO

A alguns bars, com a La Piña, hi han afegit una etiqueta on hi posa ¡Peligro! Poca cosa es pot afegir sobre aquesta salsa de nom maià feta a base de xili *habanero* esmicolat. 11.600 Scoville!

→ elyucateco.com/sauces

CAROLINA REAPER

És la Khalesi de totes les salses, el foc en estat líquid. 65.000 Scoville que heu de fer servir amb moderació. La marca alemanya Crazy Bastard la ven amb nabius, per compensar.

→ crazybsauce.com

Acords per a un capvespre

Ethan Hawke, l'actor
fetitxe de Richard
Linklater, ens descobreix
una llegenda oblidada
del folk texà a 'Blaze'

Per **Josep Lambies**
Fotografia **Alex Bailey**

PER ALS NOSTÀLGICS, Ethan Hawke sempre serà aquell xicot americà de la perilla que a mitjans dels 90 va conèixer Julie Delpy en un tren que venia de l'est d'Europa i feia parada a Viena. De molt jove ja havia aparegut en títols com *El club dels poetes morts*, però va ser Richard Linklater qui el va convertir en una estrella del cine *indie* gràcies a la trilogia que va començar amb *Abans de l'alba*. Ara es posa darrere de les càmeres per dirigir una pel·lícula, *Blaze*, on explica la història de Blaze Foley, un músic texà que vivia en una casa en un arbre.

Em fa l'efecte que Blaze Foley és una llegenda del folk molt desconeguda. Què et va portar a desenterrar la seva història?
M'he passat la vida envoltat d'artistes. Vaig fer la meua primera obra de teatre quan tenia 12 anys, així que he conegut molta gent d'aquest món i gairebé ningú arriba a consolidar l'èxit. A diferència de la majoria de *biopics*, la història d'en Blaze no parla del preu de la fama. Perquè de fama no en va tenir. Però hi ha molta emoció en el que va fer. Jo em poso a tremolar quan escolto les últimes cintes, les que va gravar abans que li fotessin un tret i el matessin.

Què hi ha en aquestes cintes?

Ell estava arruïnat i va invertir fins a l'últim centau que tenia en les gravacions de les seves cançons perquè volia que existissin en algun lloc, que pertanyessin al món encara que fos de la manera més precària. Les escoltes i de fons se sent la gent que juga a billar, o que demana cerveses a la barra, xerrant.

Ben Dickey, l'actor que fa de Blaze a la pel·lícula, també és músic.

Sense ell, aquesta pel·lícula no existiria. Fa anys jo anava sovint a Filadèlfia només per veure'l tocar, perquè em semblava un paio brillant. Tenia una banda que es deia The Blood Feathers, pur rock. Quan el vaig conèixer vaig pensar que era un Neil Young de 25 anys. Ens vam fer molt amics i una nit em vaig adonar que la seva història s'assemblava molt a la de Blaze Foley. De fet, en Ben va ser el primer que em va posar les seves cançons. Així que tot quadrava. Una de les meves pel·lícules preferides és *Lady sings the blues*, amb Diana Ross fent de Billie Holiday. M'encanta això de sentir que un actor sap molt del que està explicant a través del personatge.

Tu surts a la pel·lícula, però només d'esquena, fent del locutor de ràdio a qui expliquen la història d'en Blaze. És així com et sents, com l'home que escolta?

Exacte. Qui era Blaze Foley? Això és el que em preguntava quan vaig començar a escriure el guió. Jo

Blaze

Ethan Hawke ens acosta a la història de Blaze Foley, un músic folk de Texas molt poc conegut que escrivia cançons d'amor.

no coneixia en Blaze, no era el meu amic. Però sí que m'he trobat molta gent que el recorda, gent que l'estimava. Ells m'hi han acostat i han fet que aquest viatge fos molt emocionant.

Richard Linklater també té un cameo a Blaze, sota un barret texà. Diries que és una pel·lícula feta entre amics?

Jo soc molt fan de John Cassavetes i dels orígens del cine *indie* americà. La meua fantasia fent *Blaze* era ajuntar una mena de colla d'amics i sortir tots plegats a rodar per amor. Per això vaig trucar a en Rick Linklater, perquè ell és una part meravellosa de la meua vida. Quan vaig començar a imaginar-me *Blaze*, el primer que vaig fer va ser demanar-li consell. "Fes-ho! Fes-ho!". Això és el que em va dir. El paio té esperit.

Has treballat amb Linklater a la trilogia que va començar a Abans de l'alba i a Boyhood, totes elles pel·lícules que parlen del temps. Què hi ha d'això a Blaze?

Cada imatge de cine és una imatge que parla del temps. A en Rick i a mi això ens obsessiona des que vam fer *Abans de l'alba*. Aleshores ens plantejàvem generar una percepció del temps d'una història que resultés real. Vam tenir llargues converses sobre això. A *Blaze* he tornat a explorar algunes d'aquestes qüestions, com per exemple la manera en la

qual el passat i el futur són conceptes que es toquen i es barregen.

Per cert, tu també ets músic. A Boyhood hi ha aquella escena sota un porxo en què els nens i tu canteu una cançó, Ryan's song, que de fet és teua. Crec recordar que la vas compondre per a la teua dona.

Sí. En general, quan faig una pel·lícula m'he d'oblidar de la música. Hi ha massa pressió, el calendari va molt ajustat i no tens temps per a res més. A *Boyhood*, en canvi, vaig tenir temps de sobres per compondre, perquè el rodatge va durar dotze anys. Com que volia donar-li una profunditat una mica personal al personatge, que és el pare, se'm va acudir que podia ser un músic aficionat, com jo. De mica en mica li vaig anar donant les meves lletres. També era un homenatge al meu pare, que era un músic amb molt de talent que es va veure obligat a renunciar al seu somni perquè era prioritari pagar les factures i donar-nos un futur.

Blaze passa a Texas als anys 80, un context que també t'és familiar.

Això va ser el més divertit. Vaig néixer a Austin i em vaig criar en aquest ambient. El meu primer concert va ser el Willie Nelson's Fourth of July Picnic del 1976 i, com que la meua mare era cambrera, vaig passar moltes tardes als bars fent els deures de l'escola rodejat de senyors amb botes que escoltaven folk. Al rodatge de *Blaze*, quan mirava a través de la càmera, tenia la sensació que s'havia obert un forat en el temps cap a la meua infantesa. ■

"La meua fantasia era ajuntar una colla d'amics i sortir a rodar per amor"

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Seb Heart

Quan el surf surt de l'aigua

El Barcelona Surf Festival arriba a la sisena edició celebrant la cultura surfista: música, cinema, moda i respecte pel medi ambient.
La Maria Junyent agafa l'onada

'Glassy'

LES ONES DE la Barceloneta no són les de Califòrnia però fer surf a la ciutat no és cap fantasia. La comunitat existeix i és tan activa que és el lloc del país on més taules de surf es venen. En parlem amb Xavi Sintès, impulsor del Barcelona Surf Festival, que va néixer fa cinc anys com a Barcelona Surf Film Festival i que, després d'un any de pausa i reflexió, reneix com una celebració de la cultura surf: diversió, igualtat, aire lliure i amor pel mar.

Relats, taules i onades

El cine continua sent un dels eixos centrals del festival. En aquesta edició es projectaran documentals com *Glassy* (dv. 24, 19.30 h), dirigit per Leire

Garmendia, que analitza la situació de les dones al surf a través del panorama del País Basc, i *A land shaped by women* (dj. 23, 19.30 h), d'Anne-Flore Marxer, que viatja a Islàndia –país capdavanter en igualtat de gènere per les Nacions Unides– per explicar un relat d'empoderament femení i esport.

Lee-Ann Curren

DE QUÈ VA...

Sisena edició del Barcelona Surf Festival.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi fan concerts, tallers i pel·lis que t'interessaran tant si fas surf com si no.

→ Club Natació
Barcelona.

M: Barceloneta. Del dj.
23 al ds. 25. 10-26 €.

També hi veurem històries salvatges de surf al Mediterrani com *Nausicaa* (dj. 23, 21.30 h), de Luca Merli, rodada en 16 mm i super-8, i l'extraordinària *Heavy water* (dv. 24, 22.30 h), de Michael Obblowitz, sobre el surfista de grans onades Nathan Fletcher, net de la llegenda de la *big wave* Walter Hoffman. Menció especial al curt *En ningún sitio*, de Bernat Sampol, un testimoni de l'ànima lliure dels viatgers.

Banda sonora

Hi ha més concerts i sessions que mai i s'allarguen fins a les 2 h. Lee-Ann Curren (ds. 25, 20 h), de família surfista californiana i caçadora lliure d'onades a Biarritz, porta la seva música, una barreja de distorsions amb

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/que-fer

sons de la natura que ella mateixa enregistra. Amb tretze noms al cartell, de música no en faltarà. Les nits prometen animar-se amb l'electrònica lluminosa de Pau Roca (dv. 24, 23.30 h) i Soren Manzoni (ds. 25, 23 h), de Nasty Mondays, que també exposa la seva col·lecció privada de *skates*.

Sense mar no hi ha surf

La sostenibilitat vertebrà tot el que passa al Barcelona Surf Festival. El *board makers meeting* (ds. 25 al matí) està enfocat a professionals i empreses del sector amb consciència ambiental. Hi ha tallers amb Truwood Surfboard, que fan taules de surf de producció local amb fusta, un taller de fabricació de taules amb materials reciclats

i també de ceres naturals. En la mateixa línia de tenir cura del medi ambient, han organitzat una neteja de platges (ds. 25, de 12 a 14 h), en col·laboració amb Ocean52, una marca d'aigües i refrescs que dedica el 52% dels beneficis a la recuperació dels oceans. "Hem preparat activitats sobre sostenibilitat i nosaltres també ho havíem de ser", apunta Sintès. Per coherència, el festival se suma al plàstic zero.

Més escumes

L'escuma de la birra noaltarà a un mercat amb els plats de Tacos el Tigre, tapes etiòps de Smokebok i les coques de La Volovan, amb opcions vegetarianes. També hi ha mercat de moda amb sorpreses com un *outlet* de Patagonia. ■

W
P BCN
G

WORLD paper GALLERY

6th edition

from 09 MAY to 07 JUN 2019

**Participa a la macroexposició
col·lectiva de galeries d'art
centrada en el paper!**

1. Aconseguir el teu passaport a les galeries d'art.
2. Demana que te'l segellin en cadascuna de les galeries.
3. Completa el recorregut per els 13 llocs i entra al sorteig de 500€ per adquirir una obra d'art.

Amb el teu passaport també pots visitar els museus que formen part de la ruta.

Descarrega't el mapa!

#WorldPaperGalleryBcn

WORLD PAPER GALLERY BARCELONA WORLD PAPER GALLERY
WORLD PAPER GALLERY BARCELONA WORLD PAPER GALLERY
WORLD PAPER GALLERY BARCELONA WORLD PAPER GALLERY

TORNA LA FAÇANA

A partir del 23 de maig,
vine a veure-la, i a escoltar-la!

#TheFacadeIsBack

www.casabatllo.es/restauracion

Coses per fer

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

De Buena Planta Market

Primera edició d'aquest festival d'ecologia urbana amb un mercat, conferències i xerrades. Divendres hi teniu un taller d'il·lustració botànica amb Carles Puche, i dissabte, tallers infantils amb MIMA Teatre.

→ La Central del Raval. M: Catalunya. Fins al ds. 25, d'11 a 20 h. Taller de divendres, 35 € amb el material inclòs. Taller de dissabte, gratis.

JORNADA

Vetllada Neobeatnik

El festival Nudo proposa una jornada de *spoken word* amb Seward, Clara de Luna i Víctor López, entre altres.

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. 21 h. 10-12 €.

FESTIVAL

Gutter Fest #7

Celebrem l'edició independent, gràfica i sonora, amb aquesta festa amb xerrades, concerts, cinema, exposicions i un espai de mercat.

→ Hangar. M: Poblenou. Dv. 24 i ds. 25. Gratis.

MÚSICA

DNIT

Sessió doble al DNIT amb Eli Kezler, percussionista que experimenta amb l'avantjazz, i les *performances* de Puce Mary.

→ CaixaForum. M: Espanya. Dv. 24, 22 h. 8 €.

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

GASTRONOMIA

Dia Mundial de l'Hamburguesa

Saborosa celebració amb un taller infantil per fer burgers (5 € amb reserva) i un concurs d'hamburgueses. Porteu-hi la vostra de casa, i molta sort!

→ Mercat de Provençals.
M: Sant Martí. Ds. 25, 9 h.

EroStreet Festival

La nova edició del festival és més inclusiva, feminista i didàctica. Dos dies amb tallers per experimentar amb el propi cos i xerrades sobre gènere, *slow sex*, estigmes i anatomia.

→ MEAM. M: Jaume I. Ds. 25, d'11 a 23 h. Dg. 26, d'11 a 20 h. 15 €. Els dos dies: 20 €.

JOC

Els dissabtes criminals

Qui ha robat els còdexs bizantins de la Biblioteca Arús? Qui resolgui el misteri s'emportarà una visita prèmium per a dos a la Biblioteca.

→ Biblioteca Arús. M: Arc de Triomf. Ds. 25, 11 h. 12 € amb inscripció prèvia.

Diumenge

Thai Festival

Un dia per apropar-nos a Tailàndia a través de danses tradicionals, boxa tailandesa i gastronomia.

→ Passeig de Lluís Companys. M: Arc de Triomf. Dg. 26, d'11.30 a 18 h. Gratis.

MÚSICA

Banda Municipal de Barcelona

La Festa Major de les Tres Torres inclou aquest concert, amb òperes i sarsueles de Chapí, Rossini, Verdi i Bizet, entre d'altres.

→ Casa Sant Felip Neri. FGC: Tres Torres. Dg. 26, 19 h. Gratis.

CINEMA

'Alta fidelitat'

Aprofiteu el cicle dedicat a Stephen Frears per tornar a veure aquesta comèdia amb molta música i amor.

→ Filmoteca. M: Liceu. Dg. 26, 21.30 h. 4 €.

"Un tributo a la integridad artística, el mejor biopic musical del año"

Rolling Stone

"Una maravillosa experiencia que abrirá tus oídos, tus ojos y tu corazón"

Variety

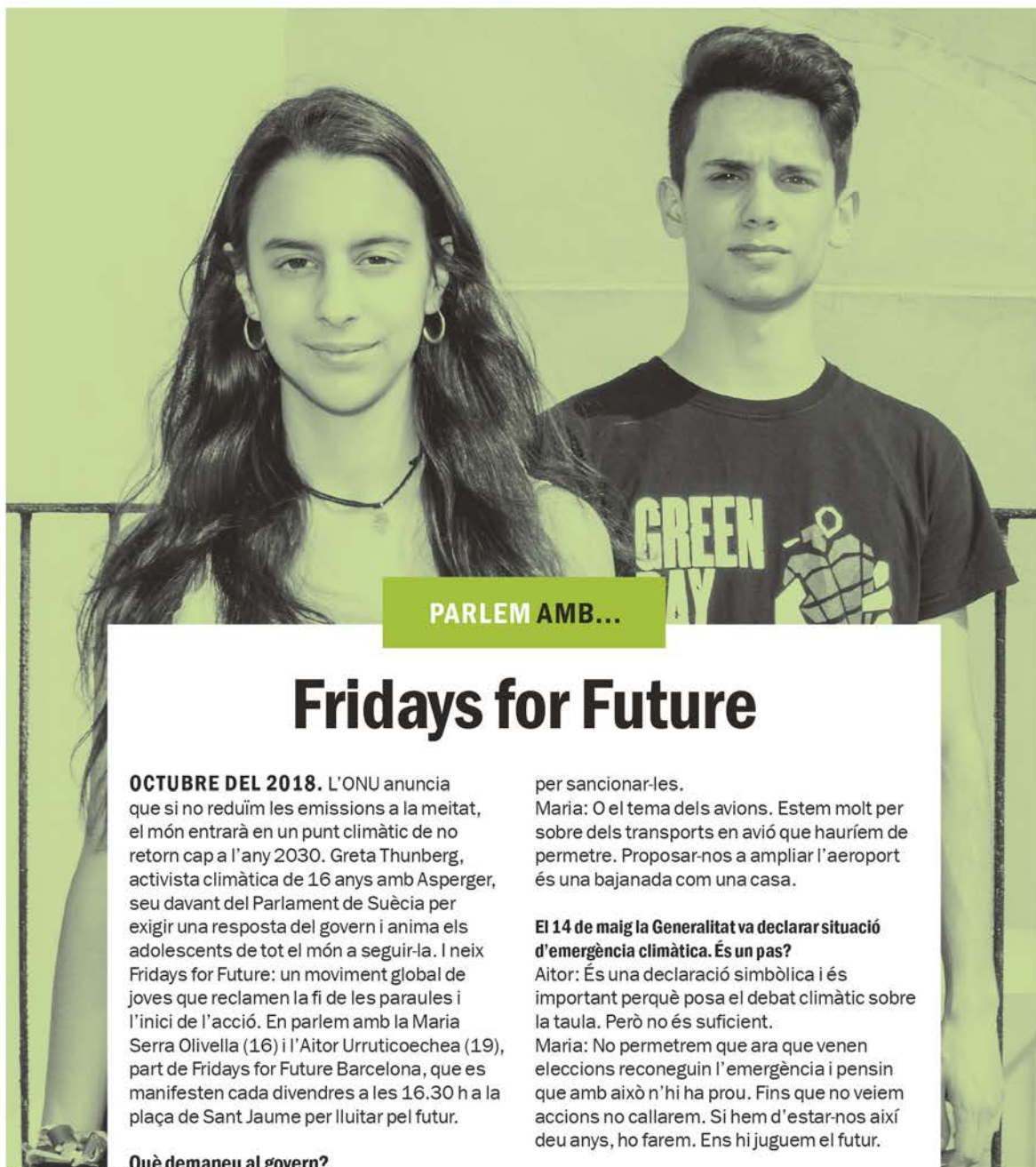

UN FILM DE ETHAN HAWKE

BLAZE

ESTRENO EN CINES
24 DE MAYO

PARLEM AMB...

Fridays for Future

OCTUBRE DEL 2018. L'ONU anuncia que si no reduïm les emissions a la meitat, el món entrarà en un punt climàtic de no retorn cap a l'any 2030. Greta Thunberg, activista climàtica de 16 anys amb Asperger, seu davant del Parlament de Suècia per exigir una resposta del govern i anima els adolescents de tot el món a seguir-la. I neix Fridays for Future: un moviment global de joves que reclamen la fi de les paraules i l'inici de l'acció. En parlem amb la Maria Serra Olivella (16) i l'Aitor Urruticoechea (19), part de Fridays for Future Barcelona, que es manifesten cada divendres a les 16.30 h a la plaça de Sant Jaume per lluitar pel futur.

Què demaneu al govern?

Maria: Hi estem treballant en assemblea, però volem recordar que som adolescents i no tenim el fons científic per exigir mesures concretes. El que volem és fer de megàfon del que diuen els experts.

Aitor: També volem dir que les petites mesures individuals, que són molt útils, no són suficients per a una emergència climàtica com la que vivim.

Què és el més urgent?

Aitor: Hi ha 100 empreses que són responsables del 71% de les emissions, i això són dades empíriques. Podríem començar

per sancionar-les.

Maria: O el tema dels avions. Estem molt per sobre dels transports en avió que hauríem de permetre. Proposar-nos a ampliar l'aeroport és una bajanada com una casa.

El 14 de maig la Generalitat va declarar situació d'emergència climàtica. És un pas?

Aitor: És una declaració simbòlica i és important perquè posa el debat climàtic sobre la taula. Però no és suficient.

Maria: No permetrem que ara que venen eleccions reconeguin l'emergència i pensin que amb això n'hi ha prou. Fins que no veiem accions no callarem. Si hem d'estar-nos així deu anys, ho farem. Ens hi juguem el futur.

Què passarà el 2030 si no aconseguim reduir a la meitat les emissions per al 2030?

Aitor: Si no reduïm les emissions globalment un 45%, el 2030 entrarem a un punt de no retorn. El 2100 la temperatura del planeta haurà augmentat sis graus.
Maria: I això significa la nostra extinció i la de tots els éssers vius. ■ Maria Junyent

"Fins que no veiem accions reals no pararem"

Fridays for Future parlaran al Fixing the Future 2019 el ds.8 de juny al CCCB. Entrades a events.atlasofthefuture.org

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

L'hora del joc 'made in' BCN

DIMARTS 28 ÉS el Dia Internacional del Joc i el volem celebrar parlant-vos de dues marques de joguines de Barcelona que tenen diversos punts en comú: tenen un disseny i una estètica molt cuidats, estan fets amb materials que respecten el medi ambient i fomenten la creativitat sense etiquetes.

En Jordi i la Tina són els responsables de Lubulona, una marca de joguines de fusta de Barcelona que va sortir a la llum el novembre del 2017 i ho va fer amb la LubuTown, un joc de construcció per a nens i nenes de 3 a 8 anys en la seva versió doble (quatre cases, quatre escales, dos cotxes i dos sostres),

DE QUÈ VA...
Dues marques de joguines de Barcelona.

PER QUÈ LES HEU DE CONÈIXER...
Perquè són respectuoses en el sentit més ampli de la paraula.

→ lubulona.com
→ londji.com

creativa (més gran) i també teniu les Happy Houses per a petits a partir d'1 any i cotxets que podeu comprar per ampliar el veïnat. Les seves joguines volen ser de proximitat, tot és de fusta, no estan classificades per sexe i són funcionals i versàtils, perquè la creativitat no té límits!

Un dels principis de Londji, també marca barcelonesa fundada el 2004, és que jugar és el millor aprenentatge per als menuts, i no podem estar-hi més d'acord! Un exemple de les seves creacions –tenen titelles, joguines de fusta, tradicionals, puzzles, calidoscopis...– és el dòmino circular *I want to be* que ha il·lustrat l'Àfrica Fanlo. Està format per divuit peces de cartró rígid reciclat amb dibuixos d'oficis sense estereotips de gènere –astronauta, artista, modista– que els petits hauran d'emparellar mentre aprenen els números així com més detalls propis d'aquestes professions, com les seves indumentàries o eines. Guanya qui es queda sense fitxes!

A més de les seves joguines pensades, testades i creades a casa nostra, les dues marques també ofereixen més cosetes, com els imants i les calcomanies de Londji i les il·lustracions, també sobre fusta, de Lubulona per decorar les habitacions infantils o qualsevol racó de casa. ■ Erica Aspas

EL TOP 3

Coneixent la fauna

Viatge al fons del mar en batiscaf

→ Museu Marítim. M: Drassanes.
Dg, 26, a les 11.30 h. Adults: 4 €. Nens fins a 12 anys, 2,5 €.
El quart diumenge de mes al Museu Marítim us proposen explorar el fons del mar però sense neoprè ni ampolles d'oxigen. La sessió comença amb la lectura d'un conte per conèixer els animals que viuen a les profunditats i seguirà amb una immersió en batiscaf –simulat– que farà que tot el planetari del museu s'ompli d'imatges marines. No fa falta saber nedar!

Més plans amb la canalla a
timeout.cat/cap-setmana-nens

Buscant en Nemo

→ Filmoteca. M: Liceu. Ds. 25 i dg. 26, a les 17 h. 2 €.
Queda algú a casa que no hagi vist encara *Buscant en Nemo*? Tant se val, sempre és bo tornar-la a veure en pantalla gran i aquesta vegada en català, encara que només sigui per l'entranyable Dory.

La nit dels ratolins

→ Centre Cívic Vallvidrera Vázquez Montalbán. FGC: Peu del Funicular.
Dv. 24, 19.30 h. Gratis amb inscripció.
Que no us facin por ni fàstic els ratolins, musaranyes i talpons! Participeu en aquesta activitat que inclou una passejada pel bosc molt especial junt amb un taller i una xerrada per saber-ne més, d'aquests animalons.

Cinema

Nens maleïts

Sébastien Marnier desperta el dimoni adolescent a 'La última lección'. Per Josep Lambies

DE PEL-LÍCULES AMB nens sinistres se n'han fet moltes, des d'*El pueblo de los malditos* fins a *El señor de las moscas*, i amb el verí radioactiu d'aquesta tradició corrent-li per les venes, Sébastien Marnier ha dirigit *La última lección*, una cinta de terror amb brots al·lucinògens i un missatge polític de fons. "Està basada en una novel·la de Christophe Dufossé, però jo l'he transformat amb les meves angoixes, que tenen a veure amb el pànic que em genera aquest món apocalíptic

que estem deixant als nostres fills", explica, per telèfon. "Volia transmetre aquest estat de paranoia en què visc".

La història comença a la classe d'un col·legi privat, situat en una gran mansió gòtica, on els alumnes estan enllestint un examen. En l'ambient general de silenci i concentració el professor s'acosta a la finestra, arrossegant una cadira, i es llança al buit. A partir d'aquí, el focus d'atenció se centra en sis adolescents visionaris i superdotats, que tenen una conducta molt incòmoda. "Fent el càsting, per mi era important que aquests nois i noies tinguessin una presència singular, amb un físic estrany, gens sexualitzat, i una mirada atípica", diu Marnier.

Aviat arriba a l'escola un professor substitut, en Pierre, que comença a sospitar d'aquests sis joves i els espia. El que descobreix és una mena d'entrenament del dolor radicalitzat. "M'interessava aquesta cosa tan habitual en els adolescents de posar a prova els

seus límits, la seva capacitat de resistència, flirtejant amb la mort i amb el perill, però duta a un extrem", continua. Des de darrere d'uns arbres, amagat, en Pierre és testimoni d'una sèrie de rituals suïcides en què els nanos se sotmeten els uns als altres a pallisses i garrotades, o s'enfonsen en una piscina embolicats en bosses de plàstic, resistint fins a l'últim segon la temptació de recuperar l'oxigen.

No revelarem el motiu ocult d'aquests nens maleïts que juguen a fer-se sang i a ofegar-se. Però Marnier ens explica que en el fons són combatents. "Representen una generació que s'ha compromès amb qüestions que ens afecten a tots, i que tenen a veure amb la manera com maltractem el planeta, molt més del que ho vam fer nosaltres a la seva edat". Són nens terribles, però amb una intel·ligència alienígena, i poden intuir un futur que no augura res de bo. ■

"És una història transformada per les meves angoixes"

Aladdin

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Un remake de la mítica pel·lícula de Disney.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè els protagonistes saben mantenir la màgia del conte.

→ Dir. Guy Ritchie
(Estats Units, 2019). 128 min.

GAIREBÉ TRENTA ANYS

després de l'estrena del clàssic d'animació, *Aladdin* torna amb acció en directe, dirigida per Guy Ritchie en un remake que és molt fidel a l'original. La ciutat d'Agrabah és aquí una bulliciosa població amb persones procedents de tot el món, que celebra les cultures de les quals va sorgir el conte de *Les mil i una nits* i que suma interès a la història. L'actor canadencoegipci Mena Massoud captura perfectament l'encant d'Aladdin, mentre l'actriu indobritànica Naomi Scott interpreta una princesa Jasmine menys preocupada per trobar un marit que per aprendre les habilitats necessàries per succeir el seu pare al tron.

El millor de tot és que la pel·lícula és un gran musical. Les influències de Bollywood abunden en uns números de dansa enlluernadors i les cançons d'Alan Menken s'injecten amb una vida renovada. Tot i això, la insistència de Ritchie en la càmera lenta arruïna més d'una escena.

Les primeres fotografies d'un Will Smith de pell blava i cua de cavall van causar horror. Tot i que Smith no arriba a la màgia del geni de Disney interpretat per Robin Williams (tasca complicada!), ho fa prou bé.

En els bons moments, sentireu que voleu sobre catifa màgica, però n'hi ha d'altres de ben estranys que us arrencaran d'Aràbia i us faran tornar a la butaca del cine.

■ Joseph Walsh

Blaze

DE QUÈ VA...

Un biopic del cantant folk Blaze Foley dirigit per Ethan Hawke.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi surten, entre d'altres, Kris Kristofferson i el guitarrista Charlie Sexton.

→ Dir. Ethan Hawke
(EUA, 2019). 129 min.

SI HAS TINGUT una vida (vocacionalment) dissoluta, potser la millor manera d'explicar-la és a través d'una col·lecció de retalls. Així ho ha entès Ethan Hawke, que ha volgut que el seu biopic sobre el cantant folk Blaze Foley posseeixi una narrativa estripada, on tots els camins es converteixen en un esbós. És evident la fascinació de Hawke per l'esperit rebel de Foley, que d'ençà que va abandonar la cabana enmig del bosc que compartia amb el seu gran amor, Sybil Rosen (coguionista del film), es dedicà a sabotejar i a ofegar en alcohol les seves possibilitats a la indústria. Però si hi ha un actiu que fa interessant *Blaze* és la idoneïtat d'escollir músics per interpretar els personatges, des d'un notable Ben Dickey fins a l'emocionant cameo de Kris Kristofferson. ■ Gerard Casau

Como pez fuera del agua

DE QUÈ VA...

Un pare segueix la seva filla fins a la perifèria per conèixer la família del seu nou nòvio.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per Paola Cortellesi, reina absoluta de la comèdia italiana.

→ Dir. Riccardo Milani
(Itàlia, 2017). 98 min.

EL XOC ENTRE contraris és una de les matèries primeres per excel·lència per generar comicitat. Riccardo Milani, hereu de Mario Monicelli i de l'esperit de la comèdia *all'italiana*, utilitza aquest dispositiu per parlar de les diferències de classe i dels prejudicis que es generen entre les dues parts. D'una banda, els esnobs i llepafils urbanites privilegiats. De l'altra, els habitants dels indòmits suburbis. Un xoc de trens d'alta velocitat que es materialitza en la figura de dos pares (ell, executiu; ella, incansable supervivent) que desconfien de la relació lliure de prejudicis que mantenen els seus respectius fills preadolescents. El resultat és una de les més sorprenents comèdies amb rerefons social dels últims anys, amb un humor molt agosarat. ■ Beatriz Martínez

La viuda

QUAN LA BONDADOSA Frances Mc Cullen (Chloë Grace Moretz) es troba una bossa de mà al metro de Nova York fa allò tan poc novaïorquès de tornar-la a la propietària. Que no és cap altra que Greta (Isabelle Huppert), una solitària senyora francesa que passa l'estona tocant el piano i parlant del seu marit mort. La cosa sembla que anirà de l'amistat entre una viuda i una dona jove sense fills, oi? Però Neil Jordan (*Joc de llàgrimes*) no ha fet aquesta mena de film. Mentre és al pis de Greta, la Frances troba un armari ple de bosses com la del vagó. I al mateix temps que comença a posar distància entre la seva nova amiga –per consell de la seva companya de pis, la Maika Monroe d'*It follows*–, la Greta deixa lliure la seva assetjadora interior.

El joc del gat i la rata que es succeeix és absorbent (si ens ho agafem com a un plaer culpable): Huppert imparteix un màster en anada de pilota; agafa totes les neurosis que va interpretar a *La pianista* i *Elle* i les porta a un nivell superior. Jordan fixa un to que camina per la fina línia entre

DE QUÈ VA...

D'una amistat que no és el que sembla.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure Isabelle Huppert jugant al gat i la rata.

→ Dir. Neil Jordan (EUA i Irlanda, 2018). 98 min.

la ximpleria i allò pertorbador, amb una influència de *Psicosi* més que evident. Si esteu disposats a posar en suspensió la incredulitat, aquest thriller –entre divertit i terrorífic– és un aparador entretingut del talent de la Huppert, amb la *scream queen* Monroe per redreçar l'equilibri entre el gat i la rata.

■ Greer McNally

La última lección

DE QUÈ VA...

El conflicte educatiu en clau terrorífica i reivindicativa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Té estil i sentit del ritme.

→ Dir. Sébastien Marnier (França, 2018). 104 min.

ESTILITZADA BARREJA ENTRE

cinema de terror i discurs ecologista, aquest segon llargmetratge de Sébastien Marnier ofereix una saturació tal de plecs i giravolts que finalment demostra no saber gaire bé on vol arribar. La història del professor que és contractat per fer classes a una prestigiosa escola privada i es troba amb un alumnat esquiu, fins i tot hostil, del qual comença a sospitar que amaga algun secret horrible, transmet d'entrada una certa inquietud, creant un ambient dens i malaltís, però culmina amb un anticlímax explícit i grogler, situant el seu missatge molt per sobre de la posada en

escena. Marnier desplega un coneixement del gènere que de vegades dona els seus fruits, sobretot pel que fa a algunes de les escenes d'enfrontament entre professor i alumnes o a l'obsessió del primer, que moltes vegades ens fa pensar que tot pot estar passant al seu cap. I encara que aquesta incertesa s'esvaeix a poc a poc a mesura que avança el metratge, al final la pel·lícula aconsegueix traçar un esbós més o menys acurat d'una certa generació i del món que els espera: feia temps que aquest crític no veia en una pantalla adolescents tan tristos, tan fràgils, alhora que tan insensibles i implacables. ■ Carlos Losilla

ENS

AGRADA

El millor de la cartellera

DOLORY GLORIA

No ens cansem de recomanar l'obra mestra de Pedro Almodóvar, que ens enamora des de l'escena de les bugaderes que renten llençols al riu.

VIVIR DEPRISA, AMAR DESPACIO

Christophe Honoré firma una història d'inspiració autobiogràfica que ens remet a l'impacte de la sida en la comunitat gai francesa dels 90.

LOS HERMANOS SISTERS

Si li heu seguit el rastre a Jacques Audiard en títols com *Un profeta* i *De tant bategar se m'ha parat el cor*, us sorprendrà la seva genial incursió en el western còmic.

UN HOMBRE FIEL

Sentim una debilitat gairebé adolescent per Louis Garrel. Aquesta és la seva segona pel·lícula com a director, una comèdia amorosa amb rerefons cínica que ens sembla brillant.

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

“L'escriptura de Duras ha de sortir a través meu”

DAVID RUANO

PARLEM AMB...

Ariadna Gil

FA UNS ANYS que Ariadna Gil s'ha convertit en una habitual dels nostres escenaris. Premi Butaca a la millor actriu per *Jane Eyre* (2017), l'any passat la vam poder veure dins la capsa de les meravelles d'Àlex Rigola amb *Vania*. Ara puja a l'escenari de la Sala Petita del Nacional amb un text escruixidor, per fer servir algun adjectiu aproximatiu, *El dolor*, el dietari que va escriure Marguerite Duras durant els últims dies de la Segona Guerra Mundial mentre esperava, a París, el retorn del seu amor.

Què et passa per dintre mentre assages *El dolor*?
Moltes coses. Em toquen les coses que explica i com les explica. Lluito per intentar que en escena no passin les coses que em passen a mi. Intento frenar-me. Explica coses molt dures. I s'ha de fer des d'un altre lloc, perquè està escrit des d'un altre lloc. En un text tan fort com aquest, he de lluitar contra el que a mi m'afecta.

Duras diu que el seu és un dolor implantat en l'esperança de tornar a veure el seu amor.

El que més costa és que, cada vegada que m'hi poso, no torni la pena, l'emoció, la indignació. Em sento com en un altre lloc: aquesta dona té una intel·ligència... Es regeix per una manera molt personal i particular de pensar. És un text molt emocional, perquè explica què sent, què li passa, com pateix un dolor que és alhora personal i universal, pel que viu ella en carn pròpia i el que ha viscut Europa. Però també és un dolor intransferible.

Com ho explica?

És molt dura, contundent, fins i tot mancada de sentimentalisme. És un dolor molt cru. I el nostre repte és transmetre un text sent fidels a la forma com va ser concebut. I per fer-ho estic lluitant per sortir de mi mateixa.

Teatre AKADÈMIA

Buenos Aires, 47-49 · tel. 934 951 447
08036 Barcelona · www.teatreakademia.cat

LES OBLIDADES

Lara Díez Quintanilla

**Del 22 de maig
al 16 de juny**

Una producció de LA VOLCÀNICA
amb la col·laboració del Teatre Akadèmia

Patrocini:

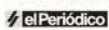

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb la col·laboració de:

ECCOCIWINE

DE QUÈ VA...

Una dona explica què sent mentre espera el retorn del seu amor: serà viu, haurà mort?

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per celebrar que una actriu com Gil sigui capaç de fer front a un text tan gran.

→ TNC. M: Glòries. Del 30 de maig al 30 de juny. 12-24 €.

ROS RIBAS

Hauries pogut fer aquesta obra sense haver passat per *Vanja*, on no hi havia artífici?

Són dues obres molt diferents. Rigola ens demanava que no forcéssim res, que diguéssim el text des de nosaltres mateixos.

Us demanava honestetat?

L'actor ha de ser sempre honest. Sempre. Ha de ser fidel al que ha de fer, ha d'estar al servei d'un text, d'uns personatges. Txékhov va directe al cor, al sentiment. I Duras, també.

És el teu primer monòleg?

I no ho tornaré a fer mai més! És molt dur. Estàs tu sola davant de tothom. Estàs amb tu i amb ningú més. Vaig trigar molt a acceptar la proposta de la Lurdes Barba [la directora]. No ho tenia gens clar. Però aquí estic.

T'has passat definitivament al teatre?

Vaig estar quinze anys sense fer-ne. De molt jove, vaig participar en unes quantes obres, però no va ser fins que Mario Gas em va cridar per *Un tranvía llamado deseo*, el 2010, que vaig tornar-hi. Aquest ofici és fruit de moments i de les oportunitats que apareixen. I ara hi ha molta gent que em proposa coses. Va ser una sort que aquesta porta s'obris!

Treballes poc al cine.

El que passa és que les coses que em proposen per fer en teatre són més interessants que les que venen del cinema. Més que pensar en el mitjà, penso, quan me n'arriba alguna, on em ficaré.

Amb *El dolor* t'has acostat a un món nou?

És un món tan diferent del meu... I no parlo només de l'època, sinó de la personalitat: Duras té un parlar dolç i alhora és implacable. No es tracta que jo faci d'ella, cosa que no hem intentat en cap moment, sinó que la seva escriptura surti a través meu.

■ Entrevista d'Andreu Gomila

Més 'hits' a timeout.cat/teatre-maig

El gran mercado del mundo

DE QUÈ VA...

Un acte sacramental de Calderón passat pel filtre de Xavier Albertí.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per confirmar que el passat sempre es pot reivindicar des de la llibertat i la iconoclastia.

→ TNC. M: Glòries. Fins al 22 de juny. 29 €.

L'ACTE SAGRAMENTAL NO va desaparèixer per mort natural durant la II-lustració espanyola. Va ser prohibit per incitar a la confusió moral i teològica. Va sucumbir per la sospita que l'equilibri entre el missatge eucarístic i la teatralitat barroca s'havia trencat a favor del mundà aplaudiment. Combat entre el bé i el mal, habitat per una cort d'al·legories, que enlluernava el gran públic per l'espectacularitat del seu aparell escènic. Impossibile que Xavier Albertí no se sentís atret per un gènere que reuneix moltes de les seves fílies com a creador, enriquit a més pel missatge social i filosòfic que aporta Calderón de la Barca.

Estima que encaixa a la perfecció amb l'univers teatral que ha cultivat en els seus muntatges més personals: erudició, música, ironia, reivindicació de la cultura popular i iconoclastia. Tots aquests trets es concentren en una producció que peca només d'una certa garreperia en el discurs profanador. Només en l'últim terç de la posada en escena exploten les possibilitats que abans treuen el cap amb excés de cautela. Segurament per augmentar l'efecte sorpresa de l'apoteosi final. Però val la pena passar per l'inicial desconcert per després topar-se amb una de les apostes més lliures i interessants del TNC. Cal destacar, a més, les intervencions d'Antoni Comas, Roberto G. Alonso, Jordi Domènech i Sílvia Marsó. ■ J.C. Olivares

OBRA DE LA SETMANA

CONSTEL·LACIÓ ESCARLATA CIRCUS

DEL 23 DE MAIG AL 2 DE JUNY

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

Més informació, entrades i abonaments a mercatflors.cat

ESCARLATA
CIRCUS

DEVORIS CAUSA

PUGILATUS

QUAN ELS CRANCS

PORTIN TALONS

L'ATTRACTION
CELESTE

BOBINES

CIRCO AEREO

UN CIRQUE

PLUS JUSTE

CONSORCI FORMAT PER

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AMB EL SUPORT DE

BAIRTS

BARCELONA ARTS ON STAGE

29 de maig

MARCUS MILLER

GUITAR BCN 2019

4, 5 i 6 de juliol

CARTES A JULIETA

IVAN LABANDA, OSV
I SERGI BELBEL

GREC 2019

18 de juliol

MON LAFERTE

GREC 2019

Del 10 al 20 d'octubre

ALBERT PLA

MIEDO

ESTRELLA DAMM

el Periódico

Nivell Publicitari

ARCOFIS

BTM

VENDA D'ENTRADES
BAIRTS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores
i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

Teatre i dansa

Todas las noches de un día

DE QUÈ VA...

Un jardiner és interrogat per la desaparició d'una dona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir de les interpretacions de Carmelo Gómez i Ana Torrent.

→ Teatre Goya.

M: Universitat. Fins al 9 de juny. 28 €.

QUAN ALBERTO CONEJERO va publicar el 2015 *Todas las noches de un día*, tenia 37 anys. Els dígits importen, ja que aquesta obra que es mou entre la intriga, el lirisme i el drama psicològic sembla escrita per un autor de més edat i d'altres èpoques, llunyanes com la primera meitat del segle XIX. Que l'acció transcorri en un hivernacle envoltat de decadència també evoca el seu món dramàtic. Escenari de la relació entre un jardiner –home senzill– i la dona –un misteri– que l'ha contractat per cuidar el jardí i la seva solitud. El tercer personatge és invisible: algú que busca respostes a una desaparició.

Text amb l'atmosfera d'una modernitat canonitzada, que serveix de perfecte vehicle per a dos grans intèrprets. La principal basa de la producció dirigida amb tensió clàssica per Luis Luque, una funció per gaudir sobretot dels destacats treballs de Carmelo Gómez i Ana Torrent. Ell confirma amb aquesta actuació la seva excel·lent reputació i ella construeix un personatge de torturada gran dama amb la classe i l'enigma de les actrius del glamur en blanc i negre. ■ J.C.O.

Més crítiques a timeout.cat/teatre

Karen

DE QUÈ VA...

Uns pares hauran de resoldre el mal pas dels seus fills.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per com explora les relacions familiars.

→ Teatre Gaudí.

M: Sagrada Família. Fins al 9 de juny. 24 €.

LA NOVA OBRA d'Ever Blanchet planteja una pregunta prou compromesa: què series capaç de fer pel teu fill? Una pregunta a la qual han de respondre els pares del Marc i del Nil quan aquests es troben en un mal pas. L'obra funciona com un *flashback*, ja que el primer acte transcorre tretze anys després dels fets que van obligar el pare comissari i el pare metge a prendre decisions poc assenyades.

El text explora les relacions familiars i d'amistat i s'estén fins i tot a consideracions sobre el masclisme entre els joves servint-se d'una intriga. I diria que són aquestes consideracions que l'autor imposa als seus personatges les que fan grinyolar una mica un text de molt bon escoltar. Un text amb aires de thriller en el qual certament hi ha un tret, una víctima, un policia i uns sospitosos, però que al nostre entendre funciona com a drama o fins i tot com a tragèdia. Notable la posada en escena de la directora Marta Gil Polo en un auster espai escènic on es privilegia la paraula. Bon càsting i molt bona interpretació de conjunt. ■ Santi Fondevila

Música i nit

MARIA DIAS

‘México lindo’

Hidrogenesse han tornat del país asteca amb ‘Joterías bobas’. Per Borja Duñó

UN INSULT A les xarxes els va donar la idea per al títol. Sense ni saber què volia dir, Genís Segarra i Carlos Ballesteros van tenir clar que aquest disc es diria *Joterías bobas*. “És que ja sonava bé”, diuen a l’uníson. En alguns països llatinoamericans, *joterías* vol dir *mariconades*, però per ells és una paraula musical. “Això era abans de gravar *Roma* (2015), però gràcies a aquest tuit ja teníem la primera pedra del disc on volíem posar les cançons que se’ns han acudit a Mèxic”, explica Segarra.

De fet, Hidrogenesse s’han passat el primer trimestre del 2019 al país asteca, on han estat treballant en un espectacle teatral, *Salón Talismán*, un muntatge d’Arturo Lugo que van estrenar a Jalisco, que després han portat a Ciutat de Mèxic i que no descarten oferir també a Barcelona. “Era com una versió seva i contemporània dels xous de *rumberas*, els

DE QUÈ VA...

Hidrogenesse presenten ‘Joterías bobas’, el seu disc mexicà.

PER QUÈ HI HEU D’ANAR...

Perquè el faran amb piano i explicaran les cançons.

→ Luz de Gas.
M: Diagonal. Dv. 24,
21.30 h. 10-12 €

cabarets o espectacles d’hotel dels anys 40 i 50”, expliquen. I, esclar, les cançons de *Joterías bobas* hi casaven a la perfecció.

El disc té peces sobre coses trencades com *Se malogró i Teclas que no suenan* i compta amb col·laboracions de La Terremoto de Alcorcón, Elsa de Alfonso i Single. Conserven el sentit de l’humor tan esmolat com sempre i utilitzen instruments tan

curiosos com un sintetitzador soviètic que s’activa amb la bufera. Un festí per als fans del duo barceloní i per als nous adeptes que han anat sumant al llarg de la seva carrera –ja són sis àlbums, inclosos els celebrats *Animalitos* (2007) i *Un dígito binario dudoso* (2012)–, però, compte, que en aquest concert del cicle

Curtcircuit presentaran les noves cançons en format acústic, al piano, i explicaran d’on han sortit. Un al·licient extra! ■

MARTIRIO I RAÚL RODRÍGUEZ

15 | LA JAZZ CAVA
JUNY | -VIC-

16 | VOILÀ!
JUNY | -MANRESA-

JOAN MIQUEL OLIVER

26 | L'ONCLE JACK
JUNY | -L'HOSPITALET DE LLOB.-

28 | ALFA BAR
JUNY | -BARCELONA-

29 | MILENIO
JUNY | -SANT FELIU DE LLOB.-

MARIA RODÉS

DATES PER CONFIRMAR

Organitzat per:

Amb el suport especial de:

Les pêcheurs de perles

ANTONI BORRILL

DE QUÈ VA...

El primer èxit d'un jove Bizet en un muntatge trencador.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per l'escenografia i per l'àgil coloratura d'Ekaterina Bakanova.

→ Gran Teatre del Liceu.
M: Liceu. Fins al 25 de maig. 13-270 €.

LA JOVE DIRECTORA d'escena holandesa Lotte de Beer, que converteix *Les pêcheurs de perles* en un *reality show*, debuta al Liceu amb un espectacle molt entretingut, però tan perillosament banal que rebaixa bona part de l'encant líric i l'alè romàntic del primer èxit del jove Georges Bizet. El triangle amorós d'aquesta història d'amistats traïdes i amors prohibits, amb reminiscències de *Norma* i *La vestale*, ambientada en una illa de l'antic Ceilan, el formen la sacerdotessa Léila i dos amics que van estar enamorats

d'ella, el pescador Nadir i Zurga, cap del poblat; en aquest muntatge trencador són els concursants d'un programa televisiu del tipus *Supervivientes*. El gran sacerdot Nourabad és el presentador del xou i el cor dona vida al públic que segueix la seva emissió en directe des de les seves cases.

La producció, del Theater an der Wien, compta amb una escenografia visualment atractiva, però dolenta per a la projecció de les veus. Pot funcionar com a reclam per enganxar nous públics amb l'ús de codis de lectura més propers als actuals formats d'entreteniment, però l'exotisme i la bellesa de les àries i duets perden la seva essència per excés de frivolitat i confusió argumental.

Yves Abel manté un bon pols en el fossat, però naufraga el cor, dispers al fons de l'escenari en caselles compartimentades que dificulten la cohesió i conjunció de les veus. En la parella protagonista, destaca per la seva àgil coloratura Ekaterina Bakanova, però la veu de John Osborn s'apaga amb un ús del falset no sempre feliç. Molt insuficient el Zurga de Michael Adams i correcte Fernando Radó en el paper de Nourabad.

■ Javier Pérez Senz

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ Einstein on the Beach

En una temporada on la música de Philip Glass ha estat protagonista al Palau, arriba ara una de les òperes més emblemàtiques d'aquest autor, amb la presència destacada de la cantant Suzanne Vega.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dl. 27, 20 h. 15-60 €.

↑ Turandot

L'OBC tanca temporada amb tres representacions en versió de concert de l'última òpera de Puccini. Kazushi Ono dirigeix el conjunt, on destaquen les veus de Jennifer Wilson, Simon O'Neill i Carmen Solís.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dv. 24, 20.30 h. Ds. 25, 19 h. Dg. 26, 11 h. 10-58 €.

↑ Akademie für Alte Musik

Aquest extraordinari conjunt de música antiga ofereix un concert amb obres relacionades amb l'aigua. Hi sonarà la famosa *Música aquàtica* de Händel, a més de peces de Marais, Delalande i Telemann.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dj. 23, 20 h. 15-60 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

RAZZMATAZZ BARCELONA

FREDDY MOREIRA

Divendres 24

FUEGO

RAZZMATAZZ CLUBS

**HORSE
MEAT
DISCO**

Dissabte 25

RAZZMATAZZ CLUBS

VITALIC
presents
DIMA

Dissabte 25

RAZZMATAZZ CLUBS

**GLENN
UNDERGROUND B2B
BOO WILLIAMS**

Divendres 7

RAZZMATAZZ CLUBS

SKYHOOK

Divendres 14

FUEGO

RAZZMATAZZ CLUBS

**JOAN
AS POLICE
WOMAN**

Diumenge 16

Milano Agency
www.milanoagency.es

20:00 H / RAZZMATAZZ 3

**TERA
KORÁ**

Dissabte 29

TRILL

RAZZMATAZZ CLUBS

Acid night:
PHUTURE
live

Dissabte 29

RAZZMATAZZ CLUBS

TICKETS:
SALARAZZMATAZZ.COM

**ESTRELLA
DAMM**

MAIG/JUNY | Destacats mes

LGBTI

Coordina **Sebastià Portell**
timeout.cat/lgbti

Verges de què?

Las Vírgenes és una nova festa que combina art, música i moda. *Sebastià Portell* s'encomana de la bona vibra

UN SARAU PER desvirgar Barcelona, això és el que es van proposar Ana Campos i Sam Kalabria a l'hora d'idear Las Vírgenes. "Ens encanta preparar-nos per sortir, pensar un *outfit* amb fantasia i passar una nit ballant i coneixent gent interessant", diuen, "però ens vam trobar que aquí, a diferència de llocs com Nova York, Londres i Milà, no hi havia aquest tipus de festa". Es van posar a la feina i ja porten unes quantes edicions de Las Vírgenes, que prometen ser una de les rareses més queer i felices de la temporada.

Van començar al mes de març a Les Enfants, al Raval, i des de llavors han passat per l'Espai ZOWIE de Bellvitge, la Sala Upload, la Tango i Radio Primavera Sound. Es defineixen com una "festa *genderless* amb bona vibra, divertida, respectuosa i amb la música que ens mola",

DE QUÈ VA...

Un Studio 54 del segle XXI i a la catalana.

SEGUIU-LOS LA PISTA...

Als seus comptes de Facebook i Instagram.

una música que va des del queer fins al reggaeton: neoperreo, tropical, new flamenco, hip-hop, trap, voguing i temes icònics de les *boy i girl bands* dels anys 90 formen part de la seva carter.

També l'aposta clara per la fusió d'estètica iconoclasta i moda: "Ens flipen les noves tendències", diuen, "i també tots els corrents del passat que tornen amb nous aires, fusionant el més *xoni* amb el *high street* més actual". Parlen així, amb una llengua bastarda i plena d'estrangerismes, i

vesteixen com la festa mateixa, amb tot l'eclecticisme de l'armari. Són conscients que Las Vírgenes és més que una festa iniciàtica per a l'ambient queer local: es presenten com una plataforma on celebrar "el potencial que té la nostra ciutat i tots els talents emergents que estan amagats lluitant per fer-se un nom i poder mostrar el seu art al públic" lluny d'estereotips. Ara per ara no saben quan hi tornaran, però diuen que quan repeteixin valdrà la pena. "Promesa virginal". ■

ATZUR

Art

DE QUÈ VA...

Artistes que reinterpreten un carrer, un espai i omplen de significat Dilalica.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Un nou espai d'art sempre és una bona notícia.

→ Dilalica, Trafalgar, 53.
M: Urquinaona. Fins al 27 de juliol. Gratis.

El nom no fa la cosa

El nou espai d'art Dilalica explora la contemporaneïtat.
Per Eugènia Sendra

ACABA D'ATERRAR AL carrer Trafalgar i "té un nom difícil de recordar, però ho superarem", diu l'editora Cati Bestard, que fa tàndem amb l'artista Louis-Charles Tiar al capdavant de l'espai artístic Dilalica. Enceten l'aventura després de projectes curatorials com *Archivo Rastro*, una

col·lecció de 3.000 imatges per ser intervingudes per artistes, però apunten que no són una galeria convencional. Entenen l'espai com a eina per fer projectes, i les obres que en deriven estan a la venda, però no representen artistes. El nom de la galeria és resultat d'un *software* creat per Tiar que, a base d'ajuntar síl·labes, va escopir la paraula 'dilalica'. El local ha estat reformat pels MAIO, "arquitectes d'idees", segons Bestard: de moment l'han desvestit i han cobert l'estructura original sota una capa de pladur ignífug; l'espai anirà mutant en funció de les necessitats del projecte.

L'exposició inaugural, comissariada per Bestard i Marta Sesé, és coral i molt local, tot i que la galeria vol bastir ponts amb altres contextos. Hi trobem la dissecció que Alex Plademunt planteja sobre Trafalgar;

l'acció sonora d'Elsa d'Alfonso realitzada en el mateix carrer; els ventiladors amb *leds* de Claudia Pagès; les canonades de vidre bufat de Lara Fluxà; l'escultura de Pedro Torres i els dibuixos de Luz Broto inspirats en l'arquitectura de la galeria (si es venen, per contracte s'hauran de descobrir les columnes originals).

El dissabte 25 les galeries i espais d'art de l'òrbita de Trafalgar celebraran un matí amb vermut i visites guiades. En paral·lel a aquest epicentre, el carrer Mèxic recupera pols: Carles Taché i l'alemanya Galerie K

ja són veïnes i aviat s'hi sumará Alalimón, que preveu obrir en la pròxima edició d'Art Nou amb la performer Violeta Ospina. ■

Visiteu-ne més! timeout.cat/galleries

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Plat Únic

Per ser feliç, no pensis!

En aquests dos llocs amb un únic plat hi trobareu satisfacció d'alt voltatge. Per Ricard Martín

L'Entrecôte

LA LLIBERTAT ÉS la presó més gran de totes les presons. Ho cantava Corcovado de manera existencial, però també ho dic jo, alleugerit. Perquè aquesta setmana us exposem dos restaurants de plat únic, on l'única tria i final possible és la satisfacció del tall a la panxa.

Una aposta conservadora? No! Arriscada! Perquè el restaurant Plat Únic és un restaurant d'hotel, el del Yurbban Trafalgar: "Ens inspirem en les antigues fondes, tot el dia tenien un plat calent a taula", explica la directora de l'hotel, la Norma Galofré. En un

hotel on "un 80% és clientela estrangera, ens bolquem en el client local", prossegueix. El xef, el catalanoirlandès Ronan Gallagher, manté la regularitat de la cuina, sempre d'alta precisió i contundent: "Fem un únic plat. Ha de ser perfecte", riu. Fins al dia de Reis hi havia escudella i carn d'olla, i cada dos mesos renovent la carta. Ara toca un jarret de vedella blanca fet a baixa temperatura: melós, tendre, de lacat impecable i mida gegantina, que va amb una parmentier i dues amanides excel·lents que són plats camuflats; una de col i una altra

de carxofa, amb fonoll, pèsols i vinagreta de llimona. Per postres, una revisió de la tarta al whisky fina fina, i molt carregada: ah, aquelles nits en què demanàvem més rajolí escocès al plat! Quants cops heu menjat cinc platets i us heu quedat amb gana? Aquí, amb un de sol –mam i teca sense límits, tot a 32 euros– és impossible.

I recordeu Le Relais de Venise-L'Entrecôte? Només hi servien entrecot, patates i amanida. Tancat cap allà el 2010, va cedir pas al Café Emma de Romain Fornell. Ara, una altra branca de la família Gineste (hostalers

francesos que a finals dels anys 50 van començar a obrir restaurants arreu del món) hi han posat sucursal: L'Entrecôte és el nom de la cadena dels Gineste de Tolosa. Thomas Gineste explica que "fem el que feien els nostres cosins, però a la nostra manera, i millorat". Per 19,50 euros, teniu un entrecot de 170 grams filetejat –pura carn, ni greix ni os, banyat en la famosa salsa Café de Paris– amb una amanida de nous i un plat gegantí de patates. Gineste presumeix d'una fórmula secreta de salsa –"cada setmana en fem 900 kg a Tolosa i els repartim"– i,

Plat Únic

MARIA DIAS

DE QUÈ VA...

De dos restaurants que només tenen un plat a la carta.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè no us haureu de trencar el cap! L'oferta és contundent i d'alta qualitat.

→ Plat Únic. Trafalgar, 30. M: Urquinaona. T. 93 393 92 08. 32 €.
→ L'Entrecôte. Pau Claris, 142. M: Girona. T. 512 70 35 30.

si intentes la recepta, arribes a la conclusió que és tan barroca que surt més a compte venir aquí. També se sent orgullós de tenir restaurants sense congelador: en un frigorífic hi ha el tall -vedella alemanya- i en un altre les patates (*allumettes* a l'estil francès, fines com un llumí i fregides a la perfecció). Una manera civilitzada i econòmica de complir amb el ritual de la carn vermella, amb una grandiosa qualitat-preu en un local francès amb DO (el xef és de Lilla) sense wifi ni música ambiental, que t'empenya a parlar o a mastegar. ■

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

**DOMINGOS
12:00 - 16:00H**

¡JAMÁS HAS VISTO
UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS
LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA
11ª PLANTA Y B LOUNGE
RESTAURANTE.

Hotel **Barceló Raval**
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

Col·labora

6a Setmana estima el teu mercat Internacional dels Mercats

**Del 15 al 31
de maig de 2019**

Tallers culinaris,
degustacions, música,
actuacions en viu i
activitats #demercat a
prop del teu cor.

#LYLM2019
#estimaelteu mercat
#mercatsBCN

barcelona.cat/estimaelteu mercat

Organitzat

Diputació
Barcelona

WUWM
University of Western Macedonia

Ajuntament de
Barcelona

Sobretaulles de luxe (i sense pressa!)

Si us agraden els menús únics i pair el menjar a taula, el Sintonia és el vostre lloc

DEIXEU EL RELLOTGE

a casa perquè aquí la sobretaula promet ser molt llarga! Inaugurat a principis d'any, el Sintonia neix amb l'objectiu d'oferir un espai on relaxar-se i gaudir del menjar sense estar pendents de l'hora. Amb una cuina oberta tot el dia, aquí trobareu el lloc ideal per gaudir d'un bon àpat en qualsevol moment del dia i en la zona que vosaltres preferiu. El xef de la casa i ex-Bulli, Pablo Tomàs, ha dividit la carta per conceptes i temporades que s'adapten a les vostres necessitats. A la carta trobareu els àpats més clàssics revolucionats; al menú En Sintonia, l'oportunitat ideal per assaborir un menú de degustació ideat per compartir, i al Sintonia de Migdia, acompanyaments a elegir i qualsevol dels plats de la carta. A més, compten amb una carta de vins amb 100 referències de petits productors i postres per llepar-se els dits!

Un racó informal

Una barra allargada, taules disseminades i l'espai perfecte per relaxar-se. El bar del Sintonia és l'únic Scotch Bar de la ciutat amb carta de cocteleria elaborada al 100% amb whiskys. Vosaltres trieu: còctels de creació pròpia i còctels sense alcohol.

DE QUÈ VA...

El restaurant Sintonia i el seu Scotch Bar, dos espais per dotar de significat les sobretaulles.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi podreu assaborir les seves delícies sense cap tipus de pressa.

→ Sintonia. Rosselló, 249, accés pel passatge. M: Diagonal. restaurantesintonia.com

Menjar

RESTAURANT DE LA SETMANA

Tendiez

→ Avinguda Litoral, 10. M: Ciutadella-Vila Olímpica. T. 93 221 65 65. 20-40 €.

ES POT DINAR al restaurant d'un hotel de cinc estrelles d'una zona turística i no arruïnar-se? Gràcies a en José Sánchez, el xef executiu del Tendiez del Pullman Skipper, sí. Als migdies ofereix un menú setmanal a 19,50 euros: receptes autòctones i alguna de forana fetes amb ingredients de temporada i km 0.

Comencem amb el gaspatxo de tomàquet i maduixa i la coca amb puré de ceba, tomàquet sec, formatge de cabra i enciams. Correctes i ben executats però sense tirar coets. Els plats principals ens emocionen més; arròs al forn amb bacallà, carxofes i allioli de codony, i *fish and chips*. El sofregit del primer és fort però queda ben lligat amb la suavitat de la fruita. L'arrebossat del peix del segon, molt pròxim a la tempura, ens encanta. Les postres, pastisset de llimona i merenga i sorbet de llimona, no deceben. Els vins del menú són Torres, una opció poc original tenint en compte la vinoteca. Les racions estan pensades per evitar la somnolència a l'oficina i al Park Güell, ja que la clientela es resumeix en dues categories: gent de negocis i hostes-turistes. L'espai està dissenyat al mil·límetre; sostres alts, il·luminació daurada, mosaics blaus, cuina oberta, vinoteca, barra de cocteleria clàssica i terrassa àmplia. El servei es mereix un *ten* i un *diez*. ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Menú de migdia assequible en un ambient de luxe.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè el marc i el servei són tan importants com el plat (i perquè no cal gaire pressupost).

FOTOS: IRÈNE FERNÁNDEZ

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Paris Taxi

→ Riera de Sant Miquel, 23.
M: Diagonal. T. 93 181 26 02.

ALS Francesos NO se'ls guanya a patriòtics. En aquest petit bar de Gràcia es retransmeten tots els partits de França: rugbi, waterpolo, hoquei, bàsquet i, per descomptat, futbol. Fa més de 30 anys que aquest local serveix copes als barcelonins, però només en fa dos que està en mans d'uns *partenaires* formatgers. El canvi s'ha vist reflectit en el menú, que ara ofereix pa amb mantega i torrades de brie o camembert. El secret de Paris Taxi s'amaga a la

DE QUÈ VA...

Un bar molt normal amb cervesa de tot arreu i un pati interior casolà.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè el bon temps ha arribat i ja es poden passar bons vespres a les terrasses.

rereguarda i s'ha d'acompanyar d'una cervesa fresca. Pots triar entre birra de tirador o una de les més de 40 varietats a les neveres.

Un cop traspasses la porta que connecta amb el pati interior, descobreixes l'espai perfecte per fer un *afterwork* d'aquells que s'allarguen fins que tanca. Insòlit que un espai enganxat a la Diagonal i Gran de Gràcia no estigui a rebentar i s'hi pugui

desconnectar com si es tractés de la terrassa d'un particular. Els trossos de fusta apilats, alguns plàstics i els llençols penjats dels veïns de dalt cobreixen amb escreix les expectatives de sentir-se com a casa.

La màgia de l'espai la culminen la font de pedra amb una verge damunt d'un estret retaule i la companyia que hi vulguis portar.

■ *Júlia Gamisans*

MARIA DIAS

VI DE LA SETMANA

Payoya Negra

→ DO Sierras de Málaga. 14%. 18 €.

Un 25% de *tintilla* de Rota, més un 25% de sirà, un 25% de garnatxa i un 25% de *rome* fan el cupatge. A la subzona de Serranía de Ronda la verema selecciona i recol·lecta a mà caixes de 7 kg –mimen el raïm!– amb altituds d'entre 600 i 900 metres. S'elabora amb temperatura controlada de 25 °C en ous de formigó i després 12 mesos de fusta. Golós, sedós i amb una fruita negra i vermella deliciosa. ■ *Meritxell Falgueras*

EL CÒCTEL

KAMIKAZE

EL BAR

Demaneu-lo en algun lloc modern i il·lustrat: al Solange (Aribau, 143), per exemple.

ELS INGREDIENTS

Un clàssic de després la Segona Guerra Mundial: suc de llima, sis parts de vodka i tres de triple sec.

EL TRUC

Un *pilotasso* alcohòlic i cítric que passa com l'aigua. Alerta, no es diu així per res!

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

ENS INSPIRA

La vida en fang

La ceràmica hiperrealista de Sophie Aguilera és un remolí d'emocions. Per *Laia Beltran*

QUAN PENSA EN la seva infància a Marbella, la Sophie Aguilera es veu dibuixant. Per això no va sorprendre ningú que vingués a Barcelona a estudiar Belles Arts. "Vaig especialitzar-me en escultura i en escenografia. M'agradava la direcció artística i vaig treballar en cine i teatre, però em faltava alguna cosa", diu. Ho va trobar a Madrid, on va passar dos anys d'assistent al taller de ceràmica dels seus tiets: "Em va servir per retrobar-me amb l'escultura. De fet, no em considero una artista sinó una escultora especialitzada en ceràmica. És més, reivindico el ceramista, soc una defensora dels oficis". Amb aquest bagatge, Sophie Aguilera ha aconseguit destacar en un sector tan puixant com el de la ceràmica contemporània gràcies a l'hiperrealisme quotidià que destil·len les seves obres, sempre emocionants i amb certa ironia latent: "M'agrada inspirar-me en les natures mortes clàssiques, ara és la meua línia d'investigació". Una mirada personal que surt d'un taller de Montgat i que ja li ha portat premis, exposicions i, aquest estiu, una beca artística als Estats Units. Sophie Aguilera. Recordeu el seu nom. ■

SOPHIE AGUILERA
PLEASE HANDLE WITH CARE

MARIA DIAS

'Please handle with care'

Les seves rates de porcellana han envaït la galeria d'Objeto de Deseo, que simula un magatzem de logística. Poesia i flors en l'era Amazon.

→ Consell de Cent, 292 (Eixample). Fins al dj. 30.

Il·lusió òptica

Inspirada pels plats d'engany, uns objectes decoratius típics de l'Alcora, va crear aquesta natura morta de llimones i taronges on també es passegen formiguetes. Tradició reloaded.

TOP

Vesteix molt de negre, sobretot en bàsics. Et voilà.

PANTALONS

Li agrada portar texans, i si són uns Levi's de tub, encara millor.

CALÇAT

Se sent molt a gust amb les Maïans que va comprar a la sabateria Camino del Raval.

Sempre color

Admira el treball de coetanis com Roger Coll i Maria Oriza, però la seva gran inspiració és la família Della Robbia, escultors i ceramistes renaixentistes que dominaven la policromia.

DE TOTA LA VIDA

Fills M. Sala

FOTOS: MARIA DIAS

DES QUE LA bijuteria no és (només) imitació, no és just dir-ne quincalla. La revolució de la joieria contemporània, amb nous materials i dissenys, impulsa la bijuteria “de creació” on mana la qualitat, i Fills de M. Sala en fa bandera. Cristina de la Riva “prioritza els materials bons i de proximitat” al negoci que porta al costat del seu pare, en Josep.

Fills M. Sala ja venia a la menuda, a finals del segle XIX, gènere com ara granets de vidre, lluentons o passamaneria. Quan el “fes-ho tu mateix” va explotar a la bijuteria –i desapareguts tallers i modistes–, particulars i botigues d'accessoris se'n van fer clients. Tenen milers de referències i botiga online. La Cristina observa les tendències i “toreja” les *influencers*. Defensa “l'adaptació amb identitat i més qualitat” de les modes que dicta la xarxa. Peces molt grans o bé producte petit de zirconita multicolor són tendència. En matèria de color triomfa el groc.

■ Maria Gorgues

DE QUÈ VA...

Un establiment amb experiència en passamaneria.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Tenen milers de referències per explorar la bijuteria de creació.

→ Call, 3-5. M: Jaume I.
fillsmsala.es

L'APARADOR

La granadura llueix de nou en bosses que són com joies. Per Eugènia Sendra

↑ El toc ètnic

La bossa de mà de Surkana, un *clutch* que també es pot dur com a bandolera, recorda les teles *waxprint* i aporta un punt exòtic a tot vestuari (38,95 €).

→ Jaume I, 9. M: Jaume I. surkana.com

↑ El color que es porta

Granadures i lluentons degudament combinats per recrear un camp de flors en aquesta bombonera de Ganni, que té l'interior recobert de setí (279 €).

→ ganni.com

↑ La mínima expressió

Zara sintetitza aquí la tendència micro que encara s'arrossega de l'any passat, la bossa empetitida, amb la flaire *boho* sempre tan estiuenca, i en to rosat (29,95 €).

→ zara.com

Més propostes a timeout.cat/accessoris

Viatges

Coordina Maria Junyent
timeout.cat/viatges

Més aventures a
timeout.cat/viatges

Mexicans de CDMX

Ciutat de Mèxic té gairebé 9 milions d'habitants. Com es fa per triar-hi restaurant? Nosaltres ho fem per barris

1

TIME OUT MEXICO / ALEJANDRA CARVAL

2

TIME OUT MEXICO / ALEJANDRA CARVAL

3

TIME OUT MEXICO / ALEJANDRA CARVAL

4

1 Pujol

No us espanteu, cap dels fills d'en Jordi ha fugit, de moment, a Mèxic. El Pujol (Tennyson, 133), obert el 2000 amb el xef Enrique Olvera al capdavant, va ser dels pioners a l'hora de reflexionar sobre els processos de la cuina mexicana i jugar-hi sense límits: tacos líquids, desconstruccions, recuperació d'ingredients en desús i altres piruetes. Feu baixar el dinar a Jumex, un dels centres d'art contemporani més importants d'Amèrica Llatina.

2 Expendio de Maíz...

Des de l'estrena de la pel·li de Cuarón, la *colonia* Roma està en boca de tothom. Si voleu que també entri a la vostra (literal), aneu a Expendio de Maíz sin Nombre (Yucatán, 84), un local germà de la *taquería* El Parnita (de les més populars de la zona) que explora la cuina rural a través del blat de moro, ingredient essencial de la gastronomia del país. Aproveiteu per visitar La Increíble Librería, amb una bona selecció d'editorials independents.

3 Tierra Adentro

Si no teniu gaire temps a CDMX i només visiteu la *colonia* Portales un dia, la millor opció per menjar és el Mercado Portales, una celebració. Però si en teniu oportunitat, seieu a Tierra Adentro (Nevado, 12), una fonda on es fa cuina d'autor inspirada en els fogons originaris del país. Els companys de Time Out México asseguren que la proposta és "tan mexicana com la loteria". I a vint minuts caminant, hi teniu la fabulosa Cineteca Nacional.

4 Azul Histórico

A dos carrers de la plaça del Zócalo, al costat del Palau Nacional i la catedral metropolitana, hi ha l'Azul Histórico (Isabel la Católica, 30), restaurant del xef Ricardo Muñoz Zurita, també conegut com l'antropòleg de la cuina mexicana, on rescaten i rellegeixen receptes tradicionals com els *panuchos* (una massa de blat que es farceix amb fesols) de Yucatán i el *chichilo negro*, que és un dels *moles* més populars de Oaxaca.

Perquè disposa de tota mena de tarifes,
des de les més econòmiques fins a les infinites.

Perquè pots triar la fibra que vols que t'arribi a casa,
la de **100MB** o la de **600MB**. A tot Catalunya.

Perquè puc donar-me d'alta, canviar de tarifa, contractar
abonaments o donar-me de baixa amb un sol clic.

Perquè puc consultar factures, consums, incidències
o qualsevol altra gestió des del sofà de casa,
amb la seva app.

Perquè, si ho desitges, podràs parlar amb operadors
de carn i ossos, en la teva llengua, la nostra.

I perquè és de casa, fundada a Barcelona
el 2014 i albirant, amb il·lusió, el futur.

Truca al **1713** o entra
a **parlem.com** i fes-te client

L'estimo perquè sí,
perquè tinc un munt
d'ofertes.

**TARIFA DE 3GB i
150 MINUTS** per

7'00
€/MES

FIBRA DE 600MB
des de

29'95*
€/MES

**FIBRA + 12GB + TRUCADES
IL·LIMITADES** des de

47'95*
€/MES

L'estimo perquè sí,
Perquè és la meua

Truca al **1713** o entra
a **parlem.com** i fes-te client

 parlem
telecom

* Veure condicions a parlem.com